

8 Τέφ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΓΙΑ ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

- ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΗΤΣΑΚΗΣ: Ο ΠΟΙΗΤΗΣ ΤΟΥ ΡΕΜΠΕΤΙΚΟΥ
- «ΣΥΝΑΞΗ»: ΣΠΟΥΔΗ ΣΤΗΝ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ
- ΧΑΛΚΗ: ΔΕΙΓΜΑΤΑ ΦΑΝΤΑΣΙΑΣ
- ΤΣΑΜΙΚΟ ΚΑΙ ΜΕΝΤΙΑ ΛΟΥΖ
- «ΡΕΒΑΝΣ»: ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΓΙΑ ΤΡΕΙΣ
- Η ΚΙΘΑΡΑ ΣΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ
- ΕΝΑ ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΗ ΝΙΚΑΡΑΓΟΥΑ

100 ΔΡΧ.

Model KB-500 φορητό

Ο ήχος των ονείρων σας από τη JVC

Αν είστε φίλοι της μελωδίας ... Εμπιστευθείτε την JVC για να σας μεταφέρει με το νέο Stereo KB - 500 το «μουσικό κλειδί», σ' έναν ολόκληρο καινούργιο κόσμο ακουστικής απόλαυσης.

Το KB - 500 περιέχει:

Το μαγικό Ultra Chord που μετατρέπει τις απλές νότες μιας μελωδίας σε ολόκληρα χορωδιακά κομμάτια.

Μια εκπληκτική σειρά από εκστασιακά ρεαλιστικές φωνές και ρυθμούς.

Τους ήχους μιας συναυλίας.

Τον μοναδικό compucorder - ένα βοήθημα παιξίματος για αρχάριους και προχωρημένους και πολλά ακόμα.

Το Stereo KB - 500 είναι σχεδιασμένο για 80'S είναι ελαφρό, compact με δύο χρωματικούς τόνους. Είναι φορητό, με 3 πηγές ρεύματος AC,DC και μπαταρία αυτοκινήτου.

Το νέο στερεοφωνικό KB - 500 είναι

Ένας νικητής πάντα και παντού!

KB - 500 Ισχύς 5 watt stereo, 10 ρυθμοί, 10 χαρακτηριστικοί τόνοι, 49 πλήκτρα. Υποδοχές: πεντά, μικρόφωνο, ακουστικά AUX. Δυνατότητα απομνημόνευσης τριών επιλογών compucorder

Model G - 250/350

73/65
M

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΓΟΡΑΣΤΕΣ ΜΑΣ

Ελάτε στο VICTRON MUSIC CENTER Διδότου 14 να σας εκπαιδεύσουν πεπειραμένοι καθηγητές στο ηλεκτρονικό όργανο

ΝΤΕΦΙ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΓΙΑ ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

ΔΗΜΑΚΗ 3 ΛΥΚΑΒΗΤΤΟΣ
ΣΥΝΤΑΞΗ ΤΗΛ. 86.43.852

ΤΟ ΚΑΛΟ ΝΑ ΛΕΓΕΤΑΙ...

● Η φυσιογνωμία της χειμωνιάτικης πολιτιστικής ζωής είναι εντελώς διαφορετική. Το καλοκαίρι, η μουσική που αγαπάς δεν σου προσφέρεται ζωντανά όταν την έχεις ανάγκη, αλλά μόνο σε ορισμένες μέρες που καθορίζονται από τους διοργανωτές των διαφόρων συναυλιακών εκδηλώσεων. Αντίθετα το χειμώνα, κάθε βράδυ με μεγάλη —πλέον— ποικιλία, τουλάχιστον στην Αθήνα, υπάρχει κάτι που να σου πηγαίνει και μάλιστα σε πιο ζεστό περιβάλλον. Γι αυτό το λόγο τέσσερις συνεργάτες μας παρουσιάζουν τα περισσότερα λαϊκά και δημοτικά στέκια. ● Συνεχίζοντας την παρουσίαση των σπουδαιών —και εν ζωή— δημιουργών του λαϊκού τραγουδιού καταφέραμε τελικά να ετοιμάσουμε (για να δημοσιευτεί σε δυο συνέχειες) την πιο αναλυτική και ανάγλυφη συνέντευξη-αυτοπαρουσίαση του Γιώργου Μητσάκη. ● Αναπόσπαστα συνδεδεμένη η μουσική μας με όλες τις υποκατηγορίες του πολιτιστικού μας «είναι» μας οδηγεί να ασχοληθούμε με όλα τα θέματα που σχετίζονται μ' αυτό. Συνάντηση με τους συνεργάτες της «Σύναξης» λοιπόν, για να αναπτύξει ο καθένας μας τον δικό του προβληματισμό, κατανοώντας κατ' αρχήν τις απόψεις τους, με ψυχραιμία και χωρίς διαστρεβλώσεις. ● Συνεργάτες και δικοί μας άνθρωποι εκεί που συμβαίνουν ενδιαφέροντα γεγονότα. Μια βδομάδα οι Γιάννης-και-Γιάννης στη Χάλκη και τη Ρόδο, 20 μέρες η Μαργαρίτα στη Νικαράγουα. ● Τρεις από τους πρωταγωνιστές της «Ρεβάνς» μιλάνε για την ταινία τους στο Χρήστο, ο Τάσος παρουσιάζει δυο σπουδαίους —αλλά παραγκωνισμένους— μπασκετμπωλίστες, ο Γιώργος είδε το «Ρεμπέτικο» και τρεις φίλοι μας από τη Ζάκυνθο που «μελετάνε» (και γουστάρουν) το Dalla μας έστειλαν σχετικό ραβασάκι, ενώ ο Έξαρχος συνεχίζει τις «έρευνες» του ανακινώντας το ζήτημα των ελληνόφωνων της Κάτω Ιταλίας και ο Νίκος εγγράφεται σαν επίτιμο μέλος στη «Διεθνή της Μαύρης Μουσικής». ● Αν λοιπόν προσθέσουμε και την απόπειρα του Γιώργου να θίξει το ρόλο της κιθάρας στο δημοτικό τραγούδι κουβεντιάζοντας μ' έναν απ' τους σπουδαιότερους συνελεστές της και του Τάσου για αιχμές «αυτοκριτικής» της γενιάς του, μαζί με τα Σχόλια, τους Δίσκους και τα Γράμματα έχουμε ένα «υπέρβαρο» ΝΤΕΦΙ (72+8 σελίδες) για τις κρύες νύχτες του χειμώνα υπεραρκετό μέχρι τις γιορτές που επανέρχεται (με το νούμερο 9) πλούσιο σε ύλη κ.λ.π. (συμπεριλαμβάνοντας και το «Γράμμα» του Ρασούλη προς τον Τ. Φαληρέα, που δεν μπήκε, γιατί ο λήπτης του δεν πρόλαβε να συντάξει μια απάντηση σ' όσα θίγει ο Μανώλης, που ελπίζουμε να μη γίνει έξαλλος από την αναβολή) ● Καλό Δεκέμβρη ●

ΝΤΕΦΙ 8

● ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ 1 ● ΣΧΟΛΙΑ 2-10 ● ΤΣΑΜΙΚΟ ΚΑΙ ΜΕΝΤΙΑ ΛΟΥΖ 12-13 ● ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΗΤΣΑΚΗΣ 14-26 ● ΡΕΒΑΝΣ 29-33 ● ΝΤΕΦΙ-ΣΥΝΑΞΗ 34-39 ● ΛΑΪΚΑ ΚΑΙ ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ 41-45 ● Η ΚΙΘΑΡΑ ΣΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ 46-48 ● ΕΛΛΗΝΟΦΩΝΟΙ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ 49-50 ● ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ ΔΙΟΝΥΣΗ 51 ● ΧΑΛΚΗ-ΡΟΔΟΣ 53-58 ● LUCIO DALLA 61-63 ● ΓΚΟΥΜΑΣ - ΚΟΝΤΟΣ 64-65 ● ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΗ ΝΙΚΑΡΑΓΟΥΑ 66-67 ● ΔΙΣΚΟΓΡΑΦΙΑ 68-69 ● ΔΙΣΚΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ 70-77 ● ΓΡΑΜΜΑΤΑ 78-80 ●

Οι φωτογραφίες του εξωφύλλου είναι του Στ. Ελληνιάδη.

ΤΕΥΧΟΣ 8 8-9/83 ΤΙΜΗ 100 ΔΡΧ.

ΕΚΔΟΤΕΣ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΠΑΣΙΠΑΓΛΗΣ
ΣΩΤΗΡΗΣ ΝΙΚΟΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ
ΣΤΕΛΙΟΣ ΕΛΛΗΝΙΑΔΗΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ
Εθνάρχου Μακαρίου 30

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ
ΣΤΕΛΙΟΣ ΕΛΛΗΝΙΑΔΗΣ
ΤΑΣΟΣ ΦΑΛΗΡΕΑΣ

ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΒΑΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΙΩΡΓΗΣ ΕΞΑΡΧΟΣ
ΝΙΚΟΣ ΣΑΒΒΑΤΗΣ
ΣΩΤΗΡΗΣ ΚΑΚΙΣΗΣ
ΜΑΝΩΛΗΣ ΡΑΣΟΥΛΗΣ
ΠΟΠΗ ΤΣΟΥΚΑΤΟΥ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΧΑΤΖΗΓΩΓΑΣ
ΓΙΩΡΓΗΣ ΣΙΔΕΡΗΣ
ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΦΑΛΗΡΕΑΣ
ΜΙΤΣΗ ΝΟΥΣΙΑ
ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΠΑΤΣΙΛΙΒΑ
ΑΚΗΣ ΛΑΔΙΚΟΣ
ΛΑΚΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ

ΚΟΜΙΚΣ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΛΑΪΤΖΗΣ

ΝΟΜΙΚΗ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ

ΒΑΣΩ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ

ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ

ΠΑΝΟΣ ΔΗΜΑΚΗΣ

ΓΡΑΦΙΚΗ ΦΡΟΝΤΙΔΑ

ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ

ΝΤΟΡΑ ΡΙΖΟΥ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΝΙΚΟΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ
ΤΣΙΜΙΣΚΗ 100
ΤΗΛ. 265.708

ΦΩΤΟΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ

Ε. ΚΑΛΕΜΗ & ΣΙΑ Ο.Ε.
Σόλωνος 116

ΕΚΤΥΠΩΣΗ

Grapha TAMI
ΚΑΡΑΟΛΗ 21
ΝΕΑ ΧΑΛΚΗΔΟΝΑ
ΤΗΛ. 25.13.308

ΑΤΕΛΙΕ

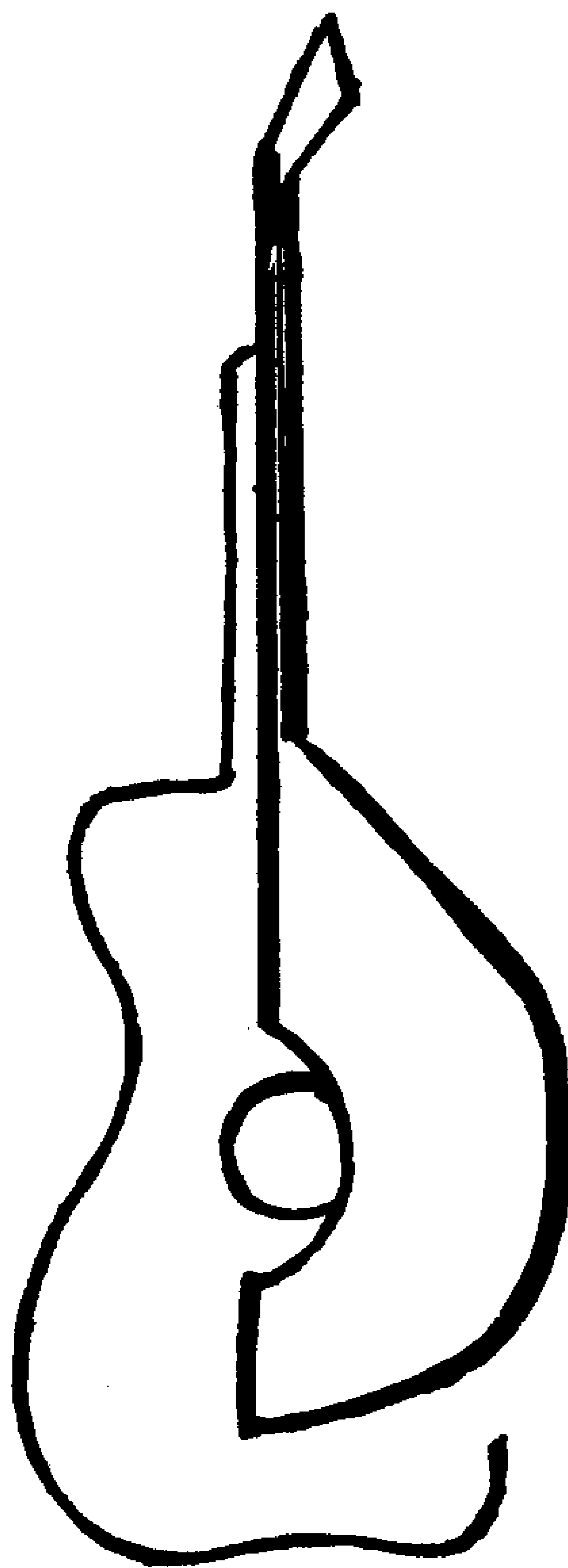
ΑΚΜΗ
ΚΕΡΑΜΙΚΟΥ 51
ΤΗΛ. 5222408

ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΑ

Δ. ΔΑΛΑΡΗΣ ΚΑΙ ΣΙΑ Ε.Ε.
ΑΡΓΟΥΣ 3 ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ
ΤΗΛ. 5752.675

*Ο ΙΟΡΔΑΝΗΣ γύρισε από την Αμερική
και παίζει μπουζούκι για τους φίλους μας
κάθε βράδυ.*

Τ Α Ξ Ι Μ Ι

*Γλεντείστε με τον ΙΟΡΔΑΝΗ
και την ΚΟΜΠΑΝΙΑ μας.*

ΙΣΑΥΡΩΝ 29 και ΧΑΡ. ΤΡΙΚΟΥΠΗ τηλ. 3639919

ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΗΤΣΑΚΗΣ

Και η
μετριοφροσύνη
είναι μερικές
φορές ψέμα

(Φωτ. Στ. Ελληνιάδης)

Σημειώσεις για τις μελωδίες και τους στίχους του Γιώργου Μητσάκη

Με τη μεγάλη βαβούρα της λεγόμενης «αναβίωσης» του ρεμπέτικου κοντέψαμε να ξεχάσουμε ότι ζουν ανάμεσα μας και δρουν, ο καθένας με τον τρόπο του, μερικοί από τους μεγαλύτερους συνθέτες του ρεμπέτικου και του λαϊκού μας τραγουδιού.

Ξεχασμένοι μουζουξήδες και τραγουδιστές βγήκαν ξανά στα πάλκα: έγιναν επανεκδόσεις χιλιάδων ρεμπέτικων, κομπανίες, κανυάδες, ρεμπετόφιλοι, συλλέκτες δίσκων και συλλέκτες φράγκων και εταιρίες δίσκων ξαμολήθηκαν στην πιάτσα: μεγάλος τζίρος. Όλη αυτή η μόδα μοιάζει ωστόσο να άφησε ανεπηρέαστους, -σχεδόν στο περιθώριο- και τον Τσιτσάνη και το Μητσάκη και τον Καλδάρα αλλά και άλλους λίγο νεώτερους και όχι τόσο πα-

ραγωγικούς, συνθέτες που συνδέθηκαν με την κλασική εποχή του ρεμπέτικου, όπως είναι επιπαραδειγματι ο Καπλάνης, που δεν βρίσκει εταιρία να γυρίσει τα τραγούδια του σε δίσκο!...

Η αλήθεια είναι βέβαια ότι μουσικοί σαν τον Μητσάκη λ.χ. -που αποτελεί το θέμα μέσα σ' αυτό το τεύχος- δεν έχουν την ανάγκη μας. Τα τραγούδια τους θα υπάρχουν για πολλά χρόνια ακόμα: όσο θα επιζούν, φαντάζομαι, κάποια φυλετικά και εθνικά χαρακτηριστικά στο λαό που θα κατοικεί σ' αυτήν εδώ τη χερσόνησο της Μεσογείου. Συνεπώς, όσα λέμε παραπάνω ελάχιστα αφορούν τους ίδιους τους καλλιτέχνες. Εμάς αφορούν... Το χρέος μας να τους παρουσιάσουμε δεν είναι χρέος προς αυτούς ή έστω

προς την ανθρώπινη ματαιοδοξία τους. Είναι χρέος απέναντι στο ίδιο το τραγούδι, απέναντι στους νεότερους φίλους του λαϊκού τραγουδιού και χρέος απέναντι στον εαυτό μας.

Τώρα, γιατί ειδικά ο Μητσάκης; Αρχίζουμε από τον Μητσάκη και βλέπουμε...

Δεν γράφω εδώ τίτλους τραγουδιών του (υπάρχει σε άλλες σελίδες μια δισκογραφία), ούτε βιογραφικά του (τα λέει ο ίδιος στη συνέντευξή του). Σημειώνω μόνο ότι έχει γράψει μερικές απ' τις ωραιότερες μελωδίες στα 40 χρόνια που είναι μουσικός και πράγμα σπάνιο για το ρεμπέτικο τραγούδι, έχει γράψει τους στίχους όλων των τραγουδιών του ο ίδιος. Και τι στίχοι όμως! Η προσωπική μου γνώμη είναι ότι συνολικά η στιχουργική προσφορά του Μητσάκη είναι η σημαντικότερη σ' όλο το ρεμπέτικο τραγούδι και πιστεύω, μαζί μ' όλα τα άλλα, ότι είναι και ο πιο αξιόλογος στιχουργός του ρεμπέτικου. Δεν θέλω, ούτε είμαι σε θέση, να αμφισβητήσω την προσφορά των στιχουργών της εποχής, του Λελάκη, του Μάθηση, του Χ. Βασιλειάδη, και μερικών ακόμη της προπολεμικής και της αμέσως μετά τον πόλεμο εποχής. Τώρα και γω, σιγά-σιγά, ανακαλύπτω τη σημασία, την ειλικρίνεια, την αμεσότητα και την αλήθεια που έκρυβαν ακόμη και οι πιο απλοϊκοί στίχοι του ρεμπέτικου, ακόμα κι όταν δεν είχαν τίποτα το «ποιητικό». Όμως πιστεύω -κι αυτό είναι ένα πολύ μεγάλο θέμα- ότι, τουλάχιστον μέχρι την εμφάνιση του Κολοκοτρώνη, του Βίρβου και των άλλων στιχουργών της γενιάς του 1950, οι στίχοι σε μεγάλο βαθμό ήταν υπόθεση των ίδιων των συνθετών. Αυτοί έπαιρναν από δω κι από κει, έκοβαν, έραβαν, διόρθωναν, έκλεβαν αν θέλετε. Και εν πάση περιπτώσει για ένα πράγμα είμαι βέβαιος: δεν υπάρχει στιχουργός με ταλέντο σαν του Βαμβακάρη ή του Τσιτσάνη ή του Χατζηχρήστου. Κι αν υπάρχει δεν τον ξέρουμε ακόμη.

Ασφαλώς ξέρω ότι υπάρχουν τραγούδια που έχουν στιχουργό και δεν τον ξέρουμε. Θάρθει ελπίζω ο καιρός που όλα θα μαθευτούν και τότε ίσως κάτι ν' αλλάξει. Πρέπει να είμαστε έτοιμοι να αναθεωρήσουμε κάθε στιγμή τις απόψεις μας κάτω από το φως νέων στοιχείων. Και το σημειώνω ιδιαίτερα αυτό γιατί οι περισσότεροι ρεμπετολόγοι φοβάμαι ότι ψάχνουν κάθε φορά για στοιχεία που θα στηρίξουν τις απόψεις τους (αισθητικές, πολιτικές κ.τ.λ.).

Επανέρχομαι στο Μητσάκη σημειώνοντας ότι έχει γράψει όλα τα είδη του ρεμπέτικου από βαρειά ζεϊμπέκικα, μέχρι χαρούμενα χασαποσέρβικα κι από κανταδόρικα μέχρι ανατολίτικα συρτοτσιφτετέλια. «Όσο βαρειά είν' τα σίδερα», «Βαλεντίνα», «Η πρώτη αγάπη σου είμαι εγώ», «Το δικό μου πάπλωμα». Δεν αντέχω στον πειρασμό, να αναφέρω μερικά ακόμη τραγούδια του κλασικά σαν το «Καπηλιό», «Πέφτουν τα φύλλα απ' τα κλαριά», «Το κουρέλι», «Το παιδί που μπήκε μέσα», «Το παλτό», «Το σβηστό φανάρι», «Το φανταράκι», που εκτός από τις θαυμάσιες μελωδίες τους έχουν στίχους που σπάνια συναντάμε σ' όλη την ιστορία του ρεμπέτικου τραγουδιού.

Παρ' όλη αυτή την ποικιλία ο Μητσάκης συγκα-

ταλέγεται κατά τη γνώμη μου στους συνθέτες του ρεμπέτικου που δυτικοφέρνουν, και έχει επηρεαστεί πολύ από τον Χιώτη, ακόμα και στο παίξιμο του μπουζουκιού. Ωστόσο η γνώση της μεγάλης παράδοσης της μονοφωνικής μουσικής κάνει τις μελωδίες του Μητσάκη, ακόμη κι όταν γράφει ελαφρά τραγούδια να ξεχωρίζουν, να έχουν κάτι το πυκνό και στέρεο.

Σημειώνω ακόμη ότι ο Μητσάκης μετά το 1952-53 προσαρμόστηκε -όπως άλλωστε κι ο Τσιτσάνης κι ο Καλδάρης- στο κλίμα της εποχής και έγραψε στο βαρύ, «παραπονιαρικό» ιδίωμα που καθιερώθηκε τότε με τον Καζαντζίδη: «Είν' όλα μαύρα», «Άσε με γιατρέ μου», «Θλιμένο δειλινό» και πολλά άλλα.

Η συνέντευξή του που δημοσιεύεται σ' αυτό το τεύχος έγινε σε δύο δόσεις το περασμένο καλοκαίρι και το φθινόπωρο, στο σπίτι του στο Πόρτο-Ράφτη. Στην πρώτη συνάντηση τις ερωτήσεις έκαναν ο Στ. Ελληνιάδης και ο Γ. Κοντογιάννης. Στη δεύτερη, μόνος του ο Στ. Ελληνιάδης.

Σχετικά με τη συνέντευξη αυτή σημειώνω ότι α) Ο Μητσάκης αντίθετα με τους περισσότερους συναδέλφους του δεν είναι φοβισμένος και τα λέει όλα «έξω απ' τα δόντια» και μάλιστα έχει και ευχέρεια να τα διατυπώνει β) δίνει, εκτός από τις πληροφορίες για τη ζωή και τα τραγούδια του, μια πολύ ζωντανή εικόνα των σχέσεων των καλλιτεχνών του ρεμπέτικου και της μόνιμης διαμάχης που είχαν με τις εταιρίες και γ) μιλάει με φανερή ειλικρίνεια ώστε κι όταν ακόμα χαρακτηρίζει ο ίδιος τον εαυτό του μεγάλο ταλέντο (χωρίς ψεύτικες μετριοφροσύνες σαν μερικούς μουλωχτούς που το πιστεύουν ότι έχουν «μεγάλο ταλέντο» αλλά δεν το λένε γιατί έχουν μάθει στο ψέμα και γιατί φοβούνται μην τους πάρει ο κόσμος με τις ντομάτες) να ακούγεται άνετα.

Γ.Κ.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΛΗ

ΜΗΤΣΑΚΗΣ: Γεννήθηκα το 1927 στην Ισταμπούλ - Κωνσταντινούπολη, ήρθαμε εδώ το 1935.

ΝΤΕΦΙ: Γιατί φύγατε;

ΜΗΤΣΑΚΗΣ: Είμασταν Έλληνες υπήκοοι και τότε μια γενική διαταγή του Κεμάλ έλεγε ότι, οι ξένοι δεν έχουν δικαίωμα εργασίας και πρέπει να φύγουνε. Τι είσαι Έλληνας; Να πας στην Ελλάδα. Ο μακαρίτης ο πατέρας μου ήταν ψαράς —γι αυτό λέω και το τραγούδι γιατί δε με θες κυρά μου, επειδή είμαι ψαράς. Τα μαζέψαμε και ήρθαμε στην Ελλάδα.

ΝΤΕΦΙ: Που μένατε εκεί;

ΜΗΤΣΑΚΗΣ: Εκεί μέναμε στο νησί Πρώτη.

ΝΤΕΦΙ: Κι' ο Στέλιος είναι απ' τη Πόλη.

ΝΤΕΦΙ: Ναι, και κάθε καλοκαίρι παραθερίζαμε στην Πρώτη.

ΜΗΤΣΑΚΗΣ: Σοβαρά; Στην Πρώτη έ; Στο Τσαϊρι, στο μικρό Ζαρντύ... Όστε είσαι πολίτης. Το μόνο που δεν μου τόγες πει τόσα χρόνια που γνωριζόμαστε.

ΝΤΕΦΙ: Όταν ήσασταν στην Πόλη ακούγατε καθόλου μουσική;

ΜΗΤΣΑΚΗΣ: Ναι, πως, ακούγαμε τα τούρκικα, το Μπουχάνμπεη που τραγουδάγε τους αμανέδες. Πάντα μ' άρεσε η μουσική και πήγαινα στα μαγαζάκια που είχανε γραμμόφωνο —το κουρδιστό— και πούλαγαν δίσκους.

ΝΤΕΦΙ: Είχε και ελληνικά τραγούδια στην Πόλη τότε, δεν είχε;

ΜΗΤΣΑΚΗΣ: Μμ, όχι και πολλά, άκουγα το Καϊμίνε Αθανασόπουλε τι σου 'μελε να πάθεις, το 'χα μάθει στη φουσαρμόνικα, το αγόρι μου έλα ζύπνα και γύρνα στην αγκαλιά μου του Καλομοίρη, που είχε σκοτώσει η δασκάλα το γιό του που είχε ερωτευθεί.

Φύγαμε λοιπόν, Καβάλα πρώτα, Θεσσαλονίκη μετά. Μετά στο Βόλο, γιατί είχαμε ένα αστυνομικό μπάρμπα, αδελφό της μητέρας μου και πήγαμε εκεί γιατί ο πατέρας μου έψαχνε για φαρότοπους, για να βγάλει μεροκάματο. Εγώ την κοπάνησα και κατέβηκα στη Θεσσαλονίκη. Εκεί άρχισα το μπουζουκάκι, εκεί άκουσα το Βαμβακάρη με τη βραχνή φωνάρα του, την ιδιόμορφη.

ΝΤΕΦΙ: Στην οικογένειά σου έπαιζαν όργανα;

ΜΗΤΣΑΚΗΣ: Τίποτα. Κανείς. Άγνοια είχαν. Ούτε το «πάτερ ημών» δεν ήξεραν καλά-καλά.

ΝΤΕΦΙ: Αδέλφια έχεις;

ΜΗΤΣΑΚΗΣ: Μια αδελφή μικρότερή μου κατά 10 χρόνια.

Με το Βαμβακάρη ήτανε ο Μπάτης και μια γυναίκα, η Έλλη Καρίβαλη...

ΝΤΕΦΙ: Η Έλλη ή η Σοφία Καρίβαλη;

ΜΗΤΣΑΚΗΣ: Η Έλλη... τη θυμάμαι. Λοιπόν μου την έδωσε και λέω θα μάθω κι εγώ μπουζούκι. Παρακάλεσα τον πατέρα μου να μου δώσει ένα τρακοσάρι να πάρω ένα παληό μπουζουκάκι. Τα βόλεψα εκεί στη Θεσσαλονίκη. Μόνος μου με κοντό παντελονάκι.

Στη Θεσσαλονίκη γνώρισα τον Τσιτσάνη που ήτανε φαντάρος στο τάγμα τηλεγραφητών στην Καλαμαριά. Κυρ Βασίλη έτσι κι έτσι, παίζω μπουζουκάκι, ξέρεις κάνα μαγαζάκι να βολέψεις και μένα, να παίζω τίποτα; του λέω.

«Θα σι πάω ιγώ σ' ένα μαγαζί» όπως τα 'λεγε και βλάχικα. Και με πήγε σ' ένα μαγαζάκι στην αγίου Δημητρίου, στου Κόλλια, ένα ουζερί της εποχής εκείνης. Εκεί έπαιζα, είχα κι ένα τραπεζάκι μπροστά μου και μου πετάγανε κάνα ταλληράκι, δίφραγκα... Την είχα ψώνιο, έτσι ξεκίνησα.

Μετά το '39 κατέβηκα στον Πειραιά. Το '40 κηρύχτηκε ο πόλεμος. Εμένα δεν με ενδιέφερε ο πόλεμος, ούτε η πείνα ούτε η δυστυχία. Μ' ενδιέφερε το πως θα δημιουργήσω. Το 1941 γράφω το *Κομπολογάκι* που ήταν το πρώτο που με καθιέρωσε.

ΑΡΧΗ ΜΕ ΤΟ ΚΟΜΠΟΛΟΓΑΚΙ

ΝΤΕΦΙ: Δεν είχες γράψει άλλα πριν το '41;

ΜΗΤΣΑΚΗΣ: Κάνα-δυο που δεν ήταν άρτια, να μη λήμε ψέματα. Και το *Κομπολογάκι* το '46 το ηχογράφησα, όταν ξανάνοιξε το εργοστάσιο.

ΝΤΕΦΙ: Το παίζατε στα μαγαζιά;

ΜΗΤΣΑΚΗΣ: Βέβαια, εκεί που είναι το θέατρο Βέμπο τώρα, ήταν ο κινηματογράφος Ερμής. Στην κατοχή το μετέτρεψαν σε θέατρο Ερμής κι έπαιζε ο πατέρας του Μηλιάδη, ο Νίκος, ο Μαυρέας, ο Μανιατάκης, ο Μαυρόπουλος με τη Γκέλλυ Μαυροπούλου...

Τη μέρα που έγραψα το *Κομπολογάκι* έχασα ένα κομπολογάκι που είχα και το 'ψαχνα. Πήγαινα λοιπόν τότε στον Καρλή, ένα ταβερνάκι στην Ψαρρών, φθινόπωρο ήταν, και σ' ένα τοίχο κρεμόταν ένα μπουζουκάκι, του Μάρκου Βαμβακάρη — κάποτε έπαιζε εκεί, τα παράτησε κι έφυγε— σαράβαλο μπουζούκι. Από κάτω ήταν ένα τραπέζι, ταβερνάκι της κακιάς ώρας. Πείνα, δυστυχία, ήταν ο πρώτος χειμώνας που είχαν μπει οι Γερμανοί μέσα. Και βλέπω να κάθονται ο Μαυρέας, ο Μηλιάδης, ο Μαυρόπουλος και κάτι άλλοι. Κάνανε πρόγραμμα για το θέατρο Ερμής. Εγώ είχα πιάσει το θέμα, το *Κομπολογάκι* στον στίχο, σ' ένα πακέτο πάνω, και σαν μελωδία, το είχα σκηνοθετήσει. Αλλά χρειαζόμουνα ένα μπουζουκάκι να το γραντζουνίσω. Με συγχωρείτε, λέω, μπορώ να το πάρω; Χωρίς να το καταλάβω πως, έγινε ο σκελετός ως και δια μαγείας μπορεί να πει κανείς. Και βγαίνει το *Κομπολογάκι*. Μου λέει λοιπόν, ο Καρλής «τι θα γίν' με σένα βρε Γιωργάκη, θα 'ρθεις να δουλέψεις ιδώ;» Βλάχος κι αυτός.

Τι μεροκάματο κύριε Γληγόρη;

«Φασόλια κι ένα στούκας το μεσημέρι, φασόλια το βράδυ κι ένα στούκας».

«Στούκας» ήταν τα ψωμάκια κι όποια ταβέρνα είχε να προσφέρει κι ένα τέτοιο με το φαγητό γέμιζε!

Εντάξει, λέω! Πάω το βράδυ και παίζουν ο μακαρίτης ο Καρίπης, κιθάρα, ο γέρος ο Μπάρμπα Κώστας και ο Λαβίδας ο Κώστας, που ήτανε το χέρι του σπασμένο κι έπαιζε σαντούρι. Ο πατέρας της Χριστιάνας.

Ένα τραγούδι, έτσι κι έτσι του λέω, του μπάρμπα-Κώστα.

«Για να ιδώ το πράμα πως είναι ρε;» Βλαχογούφτικα τα έλεγε. Και ακούει. «Βρε, καλό του πράμα. Για ξαναπέστο!»

Το βράδυ άρχισα να το παίζω και να το τραγουδάω με τη φωνίτσα μου, γιατί καθ' αυτό δεν είμουνα τραγουδιστής.

ΝΤΕΦΙ: Γιατί το λες αυτό; Τα έχεις πει πολύ ωραία τα τραγούδια σου.

ΜΗΤΣΑΚΗΣ: Ε, δεν είμαι Καζαντζίδης, αλλά επειδή είναι δικά μου ήξερα που πρέπει να τα τονίσω. Είναι φτωχό το καπηλιό και βερεσέ-και βερεσέ δεν δίνει... άμα δεν το πεις έτσι δεν γλυκαίνει, δεν είναι τραγούδι. Το είπα λοιπόν στο μαγαζί, φτωχόκοσμος ερχότανε, και μου λέγανε «ρε πιτσιρίκο πες μας το *Κομπολογάκι!*» «Του πράμα καλό ρε, αϊ πέχτου ρε, αϊ πέχτου», μου φώναζε ο Κώστος. Το 'παίζα εγώ, σηκωνότανε ένας χόρευε, μετά ξανά, κι άλλος. 7 φορές το τραγουδήσαμε εκείνο το βράδυ.

Παρά τη λίγη πείρα μου τότε καταλάβαινα ότι το τραγούδι αυτό καθιερώνεται και γίνομαι και εγώ Μητσάκης. Και δεν έπεσα έξω. Αυτό άρχισε να τραγουδιέται και πιο έξω. Μια μέρα λοιπόν ήρθε και μου το γύρεψε ο μαέστρος ο Θεόδωρος Παπαδόπουλος για να το βάλει στην επιθεώρηση του Θεάτρου, σκέτς.

Έρχεται ο Μανιατάκης ένα βράδυ και μου δίνει μια πρόσκληση για το θέατρο. Πήγα και τρελλάθηκα! Έγινα, τέρμα!

Ο ΤΕΚΕΣ ΕΜΠΝΕΕΙ

Μια άλλη μέρα ο μακαρίτης ο Μαυρέας, όλοι πεθαμένοι είναι, τους μοιρολογάμε τώρα, ήρθε και με πήρε με το Χιώτη, το Σπαγγαδώρο, το Σπαρίδη, τον πρώτο «αγκόπ», όχι τον Φίλιο τον Φιλιππίδη, το Γιάννη, πολίτης κι αυτός, φιλαράκος μου. Πηγαίνανε στα «Πηγαδάκια» που έπαιζε ο Χιώτης, στη Ζήνωνος, είχανε φάει το μεσημέρι, ήπιανε τα κρασιά τους κι ανηφορίζανε τον ανήφορο. Όπως πάμε στη Μενάνδρου, γωνία με Ζήνωνος είναι η πρόσοψη της εκκλησίας του Αγίου Κωνσταντίνου. Εκεί ήτανε ένα μισογκρεμισμένο κτίριο απ' την κατοχή, είχε μια πόρτα και μου λέει έλα μαζί μας. Μπαίνω κι εγώ μαζί τους και βλέπω κάτι φυσιογνωμίες, κάτι μούτρα. Του έδωσαν ένα αργιλέ και τραβάει... χουρρ... μία, άλλος έβηγε, άλλος έφτυνε, τί γίνεται εδώ;

Ήτανε εκεί λοιπόν ένας μαστουρωμένος που με τη φαντασία του μονολογούσε, «ζι να μου πούνε εμένα, ρε, πετιέμαι μ' ένα σουγιά του κόβω τ' αυτί, πέφτει κάτω, χόρευε, τ' αρπάζω του το ξανακολάω...» Μίκυ μάους δηλαδή, έλεγε ό,τι ήθελε. Πελάτης ήτανε, σταθμάρχης στα λεωφορεία, στου Σαμαρίτη το Θέατρο, που περίμενα κι εγώ πιτσιρίκι να 'ρθει το λεωφορείο (γέλια).

Ο Μάνθος ο Γκραβαράς, ο ιδιοκτήτης του κέντρου, του λέει «ρε μάγκα, δεν κάνεις λίγο τουμπεκί; μιλάς - μιλάς...»

Εκεί μου ήρθε η ιδέα. Βγάζω ένα χαρτάκι και γράφω αμέσως. Όταν καπνίζει ο λουλάς εσύ δεν πρέπει να μιλάς, κύτταζε τριγύρω οι μάγκες κάνουν όλοι τουμπεκί... Ωραία; Επί πέντε χρόνια τραγουδιόταν στα κέντρα χωρίς να υπάρχει σε δίσκο.

Στην Φαβιέρου ήταν μια ταβέρνα κάπως αριστοκρατική, η «Καλύβα». Εκεί έπαιζε ο Κανελλίδης ο Γιάννης, ο μεγάλος μουσικός, έπαιζε το

βιολί του κι αναστέναζε.

Γύρω στις 11.30 ένα βράδυ, που είχα τελειώσει και πήγαινα στο ξενοδοχείο που έμενα, μόνος, μπεκιάρης (στις 12 απαγορευόταν η κυκλοφορία) κοντοστέκομαι και τι ακούω; Τη μελωδία του 'Όταν καπνίζει ο Λουλάς με το βιολί του Κανελλίδη. Χαρά εγώ από μέσα μου! Ο Κανελλίδης να παίζει το Λουλά.

Το '46 τα κάναμε δίσκο, το Κομπολογάκι και το Λουλά.

Το Κομπολογάκι βγήκε σε τέσσερις δίσκους ταυτόχρονα. Στη HIS MASTER'S VOICE το τραγούδησε η Γεωργακοπούλου κι έπαιζα εγώ μπουζούκι, με το Χιώτη να κάνει σιγόντο σε μένα και στην τραγουδίστρια. Και το Λουλά ταυτόχρονα. Βγήκε επίσης στην Columbia με μένα και το Μανισαλή, στην Odeon με το Στράτο τον Παγιουμτζή και τον Καπλάνη σιγόντο και στην Parlophone ο Ζαχαρίας ο Κασιμάτης κάνει σιγόντο στη Ρόζα Εσκενάζυ.

Τέσσερις εκτελέσεις ταυτόχρονα. Και γίνεται της τρελλής... η καγκελαρία.

ΝΤΕΦΙ: Στο ενδιάμεσο διάστημα δεν έγραψες άλλα;

ΜΗΤΣΑΚΗΣ: Έγραφα πολλά και μάλιστα μερικά που δεν έχουν εκδοθεί. Δυο σφαίρες στο κεφάλι να μην ξαναζήσεις, μες την παραζάλη μου να σε σκοτώσω, έχω διαλέξει... Τα πολύ μοντέρνα εκείνη την εποχή φαινόταν ανορθογραφία. Ενώ ο Λουλάς γάλαγε τον κόσμο.

ΝΤΕΦΙ: Ποιά είναι τα πιο γνωστά που έγραψες μες στην κατοχή;

ΜΗΤΣΑΚΗΣ: Ε, καλά, μετά, μετά φούντωσα πολύ. Έγραψα το άλλο, απ' τα πυκνά τα σίδερα στις φυλακές το βάθος ένας λεβέντης τραγουδά όλο καημό και πάθος για τους κρατούμενους που παίρνανε οι Γερμανοί.

ΝΤΕΦΙ: Έγινε δίσκος αυτό το τραγούδι;

ΜΗΤΣΑΚΗΣ: Οχι. Ο Ζαμπέτας μου λέει, «Μαστρο Γιώργη...», εγώ τον έκανα κι αυτόνα με το 'Όταν θα λάβεις αυτό το γράμμα εγώ θα είμαι... τους στίχους, και τον καθιέρωσα σα συνθέτη. Μετά τον πήρα και με τη Χρυσάφη και γυρίσαμε την ταινία *Μια γυναίκα - δύο άντρες κομπολόι δίχως χάντρες* με το Φωτόπουλο, το Χατζηχρήστο...

Εν τω μεταξύ έγραφα πολλά τραγουδάκια τότε, αλλά ήταν κατοχή.

ΜΠΩΝΤΛΑΪΡ ΚΑΙ ΒΕΡΛΑΪΝ

ΝΤΕΦΙ: Που έπαιζες όλα αυτά τα χρόνια;

ΜΗΤΣΑΚΗΣ: Σε κουτσοταβερνάκια, να μη λέμε τώρα ότι παίζαμε και στο Κάπρι της Ιταλίας. Ούτε κέντρα υπήρχανε όπως σήμερα εξελιγμένα. Εγώ όμως έγραφα συνέχεια. Διάβαζα πολλούς ποιητές...

ΝΤΕΦΙ: Ποίηση διάβαζες πριν αρχίσεις να γράφεις;

ΜΗΤΣΑΚΗΣ: Ναι, και πριν αρχίσω να παίζω μπουζούκι.

ΝΤΕΦΙ: Ποιούς ποιητές διάβαζες;

ΜΗΤΣΑΚΗΣ: Πωλ Βερλαίν, Κάρολο Μπωντλαίρ αυτός ήταν πολύ πεισιμιστής, ξέρεις πιο τραγούδι μου είναι επηρεασμένο από το ύφος του Μπωντλαίρ; Λέει στην ερωμένη, την μνηστή του, τι στο διάβολο ήταν, δεν ζούσα μαζί του για να ξέρω, αστείακι, θυμάσαι που περνάγαμε αγκαζέ σ' ένα ωραίο ακρογιάλι και είδαμε ένα ψοφίμι, που βρόμαγε... άκου τι της έλεγε! Αντί να της πει τρυφερά λόγια, να τη φιλήσει την κοπέλα, που ήτανε ερωτευμένη, της έλεγε για τον ψόφιο γάιδαρο.

Τότε έγραψα *Κάτω από το σβηστό φανάρι κοιμάται κάποιο παλληκάρι δίχως φράγκο στην τσέπη, τι*

όνειρο άραγε να βλέπει. Επηρεάστηκα όχι να τον αντιγράψω αλλά να πιάσω το ύφος του. Διάβαζα επίσης Χάϊνε, Έντγκαρ Άλλαν Πόε και λίγο Καβάφη.

ΝΤΕΦΙ: Ποιός σε παρακίνησε να διαβάσεις ποίηση;

ΜΗΤΣΑΚΗΣ: Από μικρός είχα κλίση, παρ' όλο που στην Τουρκία στο σχολείο είχαμε ένα ελληνικό μάθημα και τριάντα τούρκικα, κι όχι ελληνική ιστορία για να μάθουμε πως πετσοκόψαμε τους Τούρκους; αφού φοράγαμε καπελάκι με το μισοφέγγαρο, σαν του Πάπα το φέσι με γείσο.

Μας βάλανε να γράφουμε μια έκθεση στο δημοτικό, ένα δωμάτιο ήταν το σχολείο κι είχαμε ένα αντρόγυνο δάσκαλος με δασκάλα και μας διδασκαν. Έγραφα λοιπόν μια έκθεση αντιγράφοντας το πνεύμα από ένα βιβλίο.

Η δασκάλα, που ήταν και νεαρούλα και την είχα ερωτευθεί κιόλας, γιατί μικρός ήμουνα πολύ τσαχπίνης (ελπίζω να μην τα γράφετε αυτά και γίνουμε ρεζίλι), μου είπε, «για έλα εδώ 21».

Με νούμερο μας φωνάζανε, «Καλκ γιρμι-μπιρ». Και τα 'λεγα ωραία τα τούρκικα εγώ, πιο καλά, απ' τα ελληνικά.

«Αυτά από που τα 'γραφες;» μου λέει η δασκάλα. «Αυτά είναι από κάποιο βιβλίο». Λέω, κυρία, είχα διαβάσει και...

Σημασία όμως δεν είχε ότι το 'χα διαβάσει, αλλά το πως το 'πιασα σα θέμα. Άρα λοιπόν, έρχομαι να πιστέψω ότι γεννήθηκα με κάποιο ταλέντο.

Από κει γλυκάθηκα, από τό μπράβο παρ' όλο που ήταν κλεμμένο.

Κι άρχισα να παρακολουθώ ποιητάς. Όταν πια ήρθα στην Ελλάδα διάβαζα πολύ.

ΝΤΕΦΙ: Εδώ δεν πήγες σχολείο;

ΜΗΤΣΑΚΗΣ: Όχι.

ΝΤΕΦΙ: Με τι ανθρώπους έκανες παρέα;

ΜΗΤΣΑΚΗΣ: Με κανένανε. Πάντα μόνος μου, σε μια γωνία κι όλο φιλοσοφούσα.

ΝΤΕΦΙ: Έγραψες και ποιήματα εκτός απ' αυτά που έκανες τραγούδια;

ΜΗΤΣΑΚΗΣ: Οι στίχοι όλων των τραγουδιών μου είναι δικοί μου. Τα τελευταία χρόνια, 10-15 άρχισα να γράφω και ποιήματα.

Μια μέρα στο Μεσολόγγι, που κυνηγούσα τρυγόνια, τον Απρίλη, ανοιξιάτικα, ερχότανε ένα τρυγόνι, σταματάω, χαζεύω και λέω:

Αν σκοτώσεις ένα χελιδόνι, θα σκοτώσεις την άνοιξη

αν σκοτώσεις ένα περιστέρι/θα σκοτώσεις τον έρωτα

μα αν σκοτώσεις εμένα,/θα σκοτώσεις την καρδιά σου,

τότε τι θα κάνεις κι εσύ θα πεθάνεις

Πέτα το μαχαίρι, δώσε μου το χέρι σου,/το χέρι σου να το φιλήσω,/είναι κρίμα και δεν κάνει/τέτοια αγάπη να πεθάνει/και να ζει σε μια άκρη τ' ουρανού./Πέτα το μαχαίρι, δώσε μου το χέρι σου/κι όπως τ'άπαμε, αγάπα με.

Μια άλλη χρονιά, πάλι στο Μεσολόγγι. Απ' τα χελιδόνια και τον έρωτα, βρέθηκα στους μελλοθανάτους. Και λέω

Βασίλειμα αιματοδιάβατο, το σούρουπο μυρίζει θάνατο, διπλά τριπλά κλειδωμένα τα κελιά, κι εμείς ρουφάμε τη ζωή γουλιά-γουλιά, μα είναι τα ρούχα μας παλιά, στα ζάρια κανείς δε θα τα παίξει, θα 'χουμε πεθάνει όταν φέξει.

ΤΟ ΧΡΗΜΑ ΡΕΕΙ

Πάω να πληρωθώ στην ΑΕΠΙ, έχω γραφτεί εκεί από τις 17 Ιουλίου του '40, και μου βγάζει ο Μακρής κάτι πάκα λεφτά. «Αυτά Γιωργάκη είναι δικά σου, 3.280.000, υπόγραψε εδώ». Τρελαίνουμαι. Λιγούρης παιδάκι μου, ήμουνα. Να κι ο Χιώτης. «Τι γίνεται ρε», μου λέει. «Έχουμε μάσα;» Ναι, του λέω. Πάκα. Χαρτιά. Τα τυπώνανε τότε σε χαρτιά του Παπαστράτου, που τα είχανε κατασχέσει οι γερμανοί. Άμα τα κύτταζες στο φως το 'βλεπες. Κατοχικά λεφτά. Το βράδυ σ' όλους τραπέζι εγώ!

Ο μακαρίτης ο Χιώτης είχε βγάλει τον Πασατέμπο τότε. Ένα τραγουδάκι πούχε γράφει με στίχους του Γιώργου του Γιαννακόπουλου. Και είχε πάρει λίγα ποσοστά. Δεν πρόλαβε να γίνει. Παιζόντουσαν τα δικά μου. Το Μάγκας βγήκε για σεργιάνι του Τσιτσάνη, Μπουκάραν μάγκες στον τεκέ και κάτι άλλα. Ακόμα ήτανε η επιρροή του χασισιού, και του Χιώτη ήταν σαν ανορθογραφία, μοντέρνο.

Θα πάμε στου Παρασκευά τη Σπηλιά, μου λέει. Και πάμε. Είχε φέρει το μακαρίτη τον Τζουανάχο, το Σπαγγαδώρο, που ήταν κολλητός του και κάτι άλλους. Εν τω μεταξύ, κάτι κοκότες να βρούμε, που να τις βρούμε; Στέλνουμε αμάξι στις Ελενάρας στην Κάνιγγος και μας φέρανε 4—5 κοπέλες, μας φέρνει κι ο Παρασκευάς ο χοντρός ένα μπουζούκι, μια κιθάρα, πλακώνουμε τα κρασιά, γιατί όλο κρασί πίναμε...

ΝΤΕΦΙ: Δεν καπνίζατε;

ΜΗΤΣΑΚΗΣ: Όχι, εγώ αργότερα το 'μαθα και τώρα είναι 15 χρόνια που το 'χω κόψει..

Λοιπόν, γρατζουνάμε, εγώ την κιθάρα, ο Χιώτης το μπουζούκι και σκαντζάρουμε, σου-μου, άρχισε να γίνεται της τρελής, οι γκόμενες σουρώσανε, άρχισαν να χορεύουνε τσιφτετέλι και γίνεται ένα γλέντι τρικουβερτο. Μέχρι τα μεσάνυχτα βάστησε το γλέντι, παιδιά. Ζήτησα λογαριασμό απ' τον Παρασκευά, «μη βιάζεστε», μου λέει και ο λογαριασμός δεν ήτανε ούτε εκατό χιλιάδες!

ΝΤΕΦΙ: Πάλι φορτωμένος έφυγες δηλαδή!

ΜΗΤΣΑΚΗΣ: Φορτωμένος δεν λές τίποτα! Ο τότε μαέστρος της ΗΜV ο Σαλονικιός ο Σέμσης, μου λέει, «μπρέ Γιωργάκη δώσε και μένα να πιούμε κανένα ούζο!» Θυμάμαι του 'δωσα ένα νόμισμα των εκατό χιλιάδων.

Να σε κεράσω μπάρμπα-Μήτσο, θεός χωρέστον, «Ε, άντε μπρε παιδί μου δώσε μου κουμάτι να διούμε», μιλούσε και θεσσαλονικοπολίτικα.

Τι γλέντι κι ούτε εκατό χιλιάδες! Τα ταξί απ' όξω αγκαζέ! Βέβαια! Αλλά παλαιά λες και ήταν βλαχικός γάμος! Τρελαθήκαμε.

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΗ ΔΙΣΚΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΜΗΤΣΑΚΗ

Επιμέλεια Δισκογραφίας: Δημήτρης Ράνιος

(ΟΙ ΠΡΩΤΕΣ ΕΚΤΕΛΕΣΕΙΣ)

Columbia-His Master's Voice

1945

- ΤΟ ΚΟΜΠΟΛΟΓΑΚΙ Γ. Μητσάκης-Γ. Μανησαλής.
- ΟΤΑΝ ΚΑΠΝΙΖΕΙ Ο ΛΟΥΛΑΣ Γ. Μητσάκης-Γ. Μανησαλής.

1946

- ΥΠΟΦΕΡΑ ΓΙΑ ΣΕΝΑ ΤΟΣΟ Ι. Γεωργακοπούλου-Γ. Μητσάκης.
- ΨΙΛΗ ΒΡΟΧΟΥΛΑ ΕΠΙΑΣΕ Ι. Γεωργακοπούλου-Γ. Μητσάκης.

1947

- ΘΑ ΣΟΥ ΦΥΓΩ ΜΕ ΚΑΙΡΟ Ι. Γεωργακοπούλου-Στελάκης.
- ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΠΟΥ ΜΠΗΚΕ ΤΩΡΑ Γ. Μητσάκης-Στελάκης.
- Η ΦΡΟΣΩ Ι. Γεωργακοπούλου-Στελάκης.
- Ο ΨΑΡΑΣ Στράτος Παγιουμτζής.
- ΤΟ ΚΑΠΗΛΕΙΟ Γ. Μητσάκης-Ι. Γεωργακοπούλου.

1948

- ΑΣ ΤΑ ΛΟΓΙΑ ΚΑΤΑ ΜΕΡΟΣ Σωτ. Μπέλλου.
- Ο ΝΑΥΤΗΣ Σωτ. Μπέλλου.
- ΤΟ ΦΑΝΤΑΡΑΚΙ Έλλη Σωφρονίου.
- Ο ΜΠΕΚΡΗΣ Γ. Μητσάκης.
- ΚΑΤΣΙΒΕΛΑ Σωτ. Μπέλλου.
- ΜΟΥΦΑΓΕΣ ΤΑ ΔΑΧΤΥΛΙΔΙΑ Σωτ. Μπέλλου.

1949

- Ο ΛΑΓΟΣ Στ. Κηρομύτης-Γ. Μητσάκης.
- Ο ΑΝΑΠΗΡΟΣ Π. Τσαουσάκης.
- ΤΟ ΣΒΗΣΤΟ ΦΑΝΑΡΙ Σωτ. Μπέλλου.
- ΜΙΑ ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΤΑΡΙΕΜΑΙ Σωτ. Μπέλλου.

1950

- ΣΤΑ ΜΠΟΥΖΟΥΚΙΑ ΝΑ ΜΕ ΠΑΣ Μαρ. Νίνου.
- Ο ΠΕΙΡΑΣΜΟΣ Γ. Μητσάκης-Μ. Νίνου.
- ΤΑ 3 ΑΔΕΛΦΙΑ Μ. Νίνου-Γ. Μητσάκης.
- ΔΕΝ ΕΙΜΑΙ ΕΓΩ Ο ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΟΥ Γ. Μητσάκης-Μ. Νίνου.
- ΤΟ ΟΡΦΑΝΟ ΠΑΙΔΙ Γ. Μητσάκης-Μ. Νίνου.
- ΒΑΛΕΝΤΙΝΑ Μ. Νίνου-Γ. Μητσάκης.
- ΟΣΟ ΒΑΡΕΙΑ ΕΙΝ' ΤΑ ΣΙΔΕΡΑ Γ. Μητσάκης-Ι. Γεωργακοπούλου.

1951

- ΖΩΗ ΓΕΜΑΤΗ ΒΑΣΑΝΑ Γ. Μητσάκης-Ρένα.
- Η ΑΙΤΙΑ ΘΑΣΑΙ ΣΥ Γ. Μητσάκης-Ρένα.
- ΠΑΛΑΜΑΚΙΑ Μ. Νίνου-Γ. Μητσάκης.
- ΤΑ ΤΑΛΛΗΡΑ Στ. Τζουανάκος.
- Ο ΚΑΛΟΣ Ο ΚΑΠΕΤΑΝΙΟΣ Ι. Γεωργακοπούλου.

1952

- ΕΔΙΩΞΕΣ ΤΟΝ ΔΗΜΗΤΡΑΚΗ Δημ. Ρουμελιώτης.
- ΕΙΝΑΙ ΚΡΙΜΑ Γ. Μητσάκης.

- ΑΠΟΨΕ ΕΙΝΑΙ ΒΑΡΕΙΑ Γ. Μητσάκης.
- Η ΠΑΛΗΟΚΟΙΝΩΝΙΑ Γ. Μητσάκης.
- ΓΥΝΑΙΚΑ ΜΕ ΔΥΟ ΑΝΤΡΕΣ Ανδ. Σπαγγαδούρος.

1953

- ΤΟ ΔΙΑΖΥΓΙΟ Γ. Μητσάκης.
- ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΥ Γ. Μητσάκης.
- ΘΛΙΜΜΕΝΟ ΔΕΙΛΙΝΟ Στ. Καζαντζίδης.
- ΕΙΝ' ΟΛΑ ΜΑΥΡΑ Στ. Καζαντζίδης.
- ΝΑΧΗΣ ΧΑΡΗ ΠΟΥ ΣΕ ΑΓΑΠΩ Κ. Γκρέν-Γ. Μητσάκης.
- ΕΠΕΣΑ ΕΞΩ Στ. Καζαντζίδης.
- ΖΩΗ ΕΙΝ' ΑΥΤΗ ΖΩΗΤΣΑ ΜΟΥ Στ. Καζαντζίδης.

1954

- ΔΥΟ ΚΟΡΜΑΚΙΑ ΕΝΩΜΕΝΑ Γ. Μητσάκης.
- ΑΣ ΕΙΝ' ΚΑΛΑ ΤΟ ΓΙΝΑΤΙ ΣΟΥ Π. Πάνου.
- Η ΜΑΝΑ ΤΟΥ ΝΑΥΤΗ Στ. Καζαντζίδης.
- Ο ΖΩΝΤΑΝΟΣ Ο ΧΩΡΙΣΜΟΣ Στ. Καζαντζίδης.
- ΣΑΒΒΑΤΟΒΡΑΔΟ ΣΥΝΝΕΦΙΑΣΜΕΝΟ Π. Μιχαλόπουλος.

1955

- ΟΙ ΚΑΛΟΙ ΠΕΘΑΙΝΟΥΝ ΝΕΟΙ Στ. Καζαντζίδης.
- ΠΕΦΤΟΥΝ ΤΑ ΦΥΛΛΑ ΑΠ' ΤΑ ΚΛΑΡΙΑ Στ. Καζαντζίδης.
- ΑΠΟΨΕ ΕΙΣΑΙ ΓΙΑ ΦΙΛΙ Γ. Τζού-Στ. Καζαντζίδης.
- ΤΟ ΑΙΜΑ ΝΕΡΟ ΔΕΝ ΓΙΝΕΤΑΙ Π. Πάνου.

1956

- ΓΕΝΤΙ-ΚΟΥΛΕ Στ. Καζαντζίδης.
- ΟΠΟΥ ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΑΙ ΜΑΛΑΜΑ Δ. Ρουμελιώτης.
- ΤΟ ΠΙΟ ΠΙΚΡΟ ΨΩΜΙ Στ. Καζαντζίδης.
- ΣΤΕΝΟΧΩΡΙΑ ΚΑΙ ΠΙΟΤΟ Π. Πάνου.

1957

- ΕΦΥΓΕΣ ΚΙ ΟΛΑ ΕΙΝΑΙ ΜΑΥΡΑ Δ. Ρουμελιώτης.
- ΜΗ ΠΙΚΡΑΙΝΕΙΣ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ Π. Πάνου.
- ΑΣΕ ΜΕ ΓΙΑΤΡΕ ΜΟΥ ΝΑ ΠΕΘΑΝΩ Στ. Καζαντζίδης.
- ΕΧΟΥΝ ΔΙΚΗΟ ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ Π. Πάνου.
- ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΙ ΠΑΛΙ ΓΙΑΝΝΗΣ Γ. Λύδια.

1958

- ΑΝ Μ' ΑΓΑΠΟΥΣΕΣ ΟΣΟ Σ' ΑΓΑΠΩ Στ. Καζαντζίδης.
- ΨΙΛΟΒΡΕΧΕΙ... Στ. Καζαντζίδης.
- ΤΟ ΚΑΥΓΑΔΑΚΙ Π. Πάνου.
- ΠΑΡΕ ΤΟ ΔΑΧΤΥΛΙΔΙ ΜΟΥ Π. Πάνου.
- ΜΑΓΚΕΣ ΚΙ ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΕΣ Στ. Καζαντζίδης.

- ΤΙ ΝΑ ΤΗΝ ΚΑΝΩ ΤΗΝ ΟΜΟΡΦΙΑ ΣΟΥ Στ. Καζαντζίδης.
- ΤΑ ΚΛΑΜΜΑΤΑ Γ. Λύδια.
- Η ΑΛΟΓΟΟΥΡΑ Τρίο Κιτάρα.

1959

- Ο ΧΑΡΤΟΠΑΙΧΤΗΣ Μ. Αγγελόπουλος.
- ΣΤΗ ΜΑΓΕΜΕΝΗ ΑΡΑΠΙΑ Δ. Ρουμελιώτης.
- ΑΣΕ ΜΕ ΣΤΗ ΣΚΟΤΟΥΡΑ ΜΟΥ Στ. Καμπάνης.
- ΕΙΣΑΙ ΓΥΝΑΙΚΑ ΔΥΝΑΤΗ Μ. Αγγελόπουλος.
- ΣΤΕΛΛΑ Μ. Αγγελόπουλος.
- ΜΟΥΒΑΛΕΣ ΜΕΓΑΛΟ ΠΟΝΟ Γ. Λύδια.
- ΤΟ ΤΡΕΛΟΠΑΙΔΟ Αντ. Μουστάκας.
- Ο ΤΣΙΓΓΑΝΟΣ Μ. Αγγελόπουλος.
- ΟΤΑΝ ΣΒΥΣΕΙ ΤΟ ΚΑΝΤΗΛΙ Ν. Γιουλάκης.
- ΠΟΥΣΑΙ ΚΑ·Υ·ΜΕΝΕ ΠΕΡΙΚΛΗ Γρ. Μπιθικώτσης.

1960

- ΓΡΕΜΙΖΟΥΝ ΤΗΝ ΑΘΗΝΑ ΤΗΝ ΠΑΛΙΑ Μ. Αγγελόπουλος.
- ΠΕΝΤΕ ΚΑΙ ΠΕΝΤΕ Β. Βλάχης.
- ΣΑΝ ΤΟΝ ΖΗΤΙΑΝΟ Γρ. Μπιθικώτσης.
- ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΡΑΝΤΕΒΟΥ Π. Πάνου.
- ΤΟ ΠΑΙΔΙ Γρ. Μπιθικώτσης-Γ. Μητσάκης.
- ΣΤΟΝ ΠΕΙΡΑΙΑ ΣΥΝΝΕΦΙΑΣΕ Γρ. Μπιθικώτσης-Γ. Μητσάκης.
- ΑΛΗ ΜΠΑΜΠΑ Ν. Γιουλάκης.
- ΜΟΝΤΕΡΝΑ ΧΗΡΑ Κ. Γκρέυ.
- ΚΑΤΑΡΑΜΕΝΗ ΤΡΑΠΟΥΛΑ Γρ. Μπιθικώτσης.
- ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΠΟΥ ΜΠΗΚΕ ΤΩΡΑ Γρ. Μπιθικώτσης.
- ΤΑ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΑ Μ. Αίντα.
- Ο ΦΙΓΟΥΡΑΤΖΗΣ Γρ. Μπιθικώτσης.
- ΚΑΙ ΣΥ ΔΕΝ ΕΧΕΙΣ ΜΠΕΣΑ Σ. Διονυσίου-Γρ. Μπιθικώτσης.
- ΤΡΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΑΠ' ΤΑ ΓΙΑΝΝΕΝΑ Γ. Λύδια.
- Ο ΜΗΤΡΟΣ ΚΑΙ Η ΜΑΡΩ Δημ. Ζάχος.
- ΡΕΣΤΟΙ ΚΑΙ ΜΠΑΤΗΡΗΔΕΣ Σωτ. Μπέλλου.

1961

- ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ ΤΟΥ ΛΑΟΥ Λάουρα-Α. Ρεπάνης.
- ΘΑ ΓΥΡΙΣΗ ΚΙ Ο ΤΡΟΧΟΣ Π. Πάνου.
- ΖΗΛΙΑΡΗ ΑΝΘΡΩΠΕ ΜΟΥ Αντ. Πέρρα.
- ΔΡΑΠΕΤΗΣ ΤΟΥ ΓΕΝΤΙ ΚΟΥΛΕ Ν. Γιουλάκης.
- ΑΝ ΜΙΛΟΥΣΑΝ ΤΑ ΣΥΝΝΕΦΑ Π. Πάνου.
- ΟΤΑΝ ΜΙΛΑΕΙ ΤΟ ΚΡΑΣΙ Σ. Διονυσίου.

1962

- Ο ΜΠΑΡΜΠΑ ΘΩΜΑΣ Γρ. Μπιθικώτσης.

Fidelity - Philips

1962 - 1963 - 1964

- ΤΟ ΦΙΑΙ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΚΡΙΜΑ Λάουρα
- ΟΙ ΠΕΝΤΕ ΔΡΟΜΟΙ Λάουρα
- ΜΗ ΚΥΤΤΑΖΗΣ ΑΛΛΑ ΜΑΤΙΑ Θ. Κανακάρης
- ΕΦΤΑΙΞΑ, ΣΥΓΧΩΡΕΣΕ ΜΕ Άννα Χρυσάφη
- ΓΙΩΡΓΟ ΜΟΥ — ΓΙΩΡΓΟ ΜΟΥ Δοῦκισσα
- Ο ΜΠΑΜΜΠΑ-ΘΩΜΑΣ Θ. Κανακάρης
- ΣΤΗΣ ΛΑΡΙΣΣΗΣ ΤΟ ΠΟΤΑΜΙ Θ. Κανακάρης
- ΑΠΟΨΕ ΒΡΑΔΥΑΣΕ ΝΩΡΙΣ Θ. Κανακάρης
- ΤΟ ΠΑΛΙΟ ΣΑΚΚΑΚΙ Ν. Γιουλάκης
- ΕΧΕΙΣ ΦΥΓΕΙ ΑΠ' ΤΟΝ ΑΠΡΙΑΗ Μπ. Μπλανς
- Η ΠΑΤΡΙΝΙΑ Ν. Γιουλάκης
- Ο ΒΛΑΧΟΣ Γ. Μοντεχρήστος

- ΣΤΗΣ ΚΑΛΛΙΡΡΟΗΣ ΤΟ ΡΕΜΑ Θ. Κανακάρης
- ΤΟ ΚΟΜΠΟΛΟΓΑΚΙ Μπ. Μπλανς
- ΤΑ ΣΚΑΛΟΠΑΤΙΑ ΣΟΥ Ν. Ξανθόπουλος

Odeon-Parlophone

1965-1971

- ΝΥΧΤΑ ΜΕ ΔΙΧΩΣ ΟΝΕΙΡΑ Στ. Καζαντζίδης.
- ΣΤΗΝ ΚΑΛΥΒΑ ΤΗ ΔΙΚΗ ΜΟΥ Στ. Καζαντζίδης.
- ΜΕΓΑΡΑ ΚΑΙ ΠΟΛΥΚΑΤΟΙΚΙΕΣ Π. Τσαουσακίτης.
- ΣΥΝΝΕΦΙΕΣ Λίτσα Διαμάντη.
- ΞΕΛΟΓΙΑΣΕΣ ΤΟΝ ΑΝΤΡΑ ΜΟΥ Κ. Γκρέυ.
- ΤΟ ΜΠΑΓΛΑΜΑΔΑΚΙ Μπ. Τσετίνης.
- ΤΟ ΜΠΟΥΖΟΥΚΙ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ Σ. Ζαγοραϊός.
- ΠΕΦΤΟΥΝ ΤΑ ΦΥΛΛΑ Δημ. Τζαννής.
- ΔΑΚΡΥ-ΔΑΚΡΥ ΜΑΝΩΛΑΚΗ Γ. Καλατζής.
- ΗΤΑΝΕ ΑΠΡΙΑΗΣ ΜΗΝΑΣ Γ. Νταλάρας.
- ΣΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΤΟΥ ΠΑΓΚΑΛΟΥ Γ. Νταλάρας.
- ΓΙΩΡΓΟΣ ΕΙΝΑΙ Τ' ΟΝΟΜΑ Κ. Αμπάβη.
- Η ΘΑΛΑΣΣΑ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΑ Γ. Πάριος.
- ΜΗΠΩΣ ΕΙΣΑΙ ΕΡΩΤΕΥΜΕΝΟΣ Α. Διαμάντη.
- ΤΑ ΠΛΟΙΑ ΠΕΘΑΙΝΟΥΝ ΣΤΑ ΛΙΜΑΝΙΑ Μ. Παπαδάκης.
- ΨΙΛΟΣΥΝΝΕΦΙΕΣ Δ. Γεωργιάδης.

Λύρα

1971 - 1981

- ΣΤΡΕΙΔΙ — ΜΥΔΙ Γ. Γερολυμάτος
- ΟΙ ΖΗΜΙΕΣ Γ. Γερολυμάτος
- ΑΓΟΡΙ ΤΗΣ ΦΤΩΧΕΙΑΣ ΑΥΛΗΣ Ρ. Κουμιώτη
- ΜΙΑ ΠΕΤΡΑ ΚΥΛΗΣΕ Ρ. Κουμιώτη
- ΖΩΗ ΓΕΜΑΤΗ ΒΑΣΑΝΑ Μ. Μενιδιάτης

**ΠΛΗΡΗΣ ΔΙΣΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΜΕΓΑΛΩΝ ΔΙΣΚΩΝ**

		Διάφοροι Ερμηνευτές
Columbia:	Γ. ΜΗΤΣΑΚΗΣ	
»	30 ΧΡΟΝΙΑ — Νο 1	»
»	30 ΧΡΟΝΙΑ — Νο 2	»
Philips	23 ΧΡΟΝΙΑ — ΜΕΓΑΛΕΣ ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ	»
Minos	ΦΤΩΧΟ ΚΟΜΠΟΛΟΓΑΚΙ ΜΟΥ	»
»	ΑΝ ΖΟΥΣΑΝ ΟΙ ΑΡΧΑΙΟΙ	»
Lyra	ΜΟΝΑ — ΖΥΓΑ	»
»	ΤΑ ΠΕΙΡΑΙΩΤΙΚΑ	»
»	ΤΟ ΠΑΛΙΟ ΤΕΦΤΕΡΙ	»
»	ΤΟ ΡΕΜΠΕΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ	»
»	ΓΕΙΑ ΣΟΥ ΜΗΤΣΑΚΗ	»
»	Ο ΜΗΤΣΑΚΗΣ ΣΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥ	
»	ΠΟΥ ΘΑ ΤΗ ΒΡΟΥΜΕ ΣΗΜΕΡΑ	
		Γ. Μπογδάνος-Ελ. Βιτάλη
Κυκλάδες	ΤΑ ΣΑ·Ι·ΝΙΑ	Παν. Μιχαλόπουλος
Venus	ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΤΗΣ ΠΙΑΤΣΑΣ	Γ. Σεργαίος

* Στον χρονολογικό κατάλογο περιλαμβάνονται μόνο οι πρώτες εκτελέσεις του κάθε τραγουδιού.

Με την Κατερίνα Βαλέντι

Το Γιώργο τον έγραφα το '47, όταν παίζαμε με το Χιώτη στο «Πίγκαλς» Πατησίων και το κάναμε ντουέτο. Παιδιά, βούλιαζε το μαγαζί!

Η ΝΙΝΟΥ ΚΑΙ ΤΟ «2 1/2 ΝΙΝΟ»

ΜΗΤΣΑΚΗΣ: Δεν υπήρχανε τραγουδιστές τότε. Η πρώτη που εμφανίστηκε, η γοργόνα, ήτανε μισή γυναίκα, ήτανε η Μπέλλου η πρώτη. Την ανέβασε ο Τσιτσάνης, στου Τζίμη του Χοντρού. Μετά όμως επειδή έκανε πολλά κόλπα κι αυτή, ήτανε άπειρη και ούτε σεβόταν τη δουλειά, ήταν και λίγο τρελόκοριτσο, έφυγε. Τότε πέρανε από μας η Μαρίκα η Νίνου, που με τον άντρα της το Νίνο και το γιό τους το Γιαννάκη, τον πιτσιρίκο, κάνανε το «2 1/2 Νίνο». Μας χαιρετάγανε και δειλά δειλά η Νίνου ζήτηγε να πει κανένα τραγουδάκι κι όλο την αποπέρνανε. Κι αυτή τα 'λεγε μισά τούρκικα, μισά αρμένικα, γιατί αρμένισα ήτανε. Μετά πήγαινε με μια τουαλέτα που φορούσε για τα ακροβατικά —κάτι καρέκλες, έμπαινε μέσα ο Νίνος που ήταν αδύνατος και θυμάμαι μια φορά που σφήνωσε (γέλια)— στου Τζίμη, που δούλευε ο Τσιτσάνης με τη Μπέλλου. Αλλά η Μπέλλου πότε τα 'πινε, πότε έτσι πότε αλλιώς, δεν ξέρω τι έκανε, πότε πήγαινε πότε δεν πήγαινε κι απ' τα πολλά ένα βράδυ λέει ο Τσιτσάνης στη Νίνου, «άι μικρή, ανέβα να πεις κανένα τραγουδάκι». Και βγαίνει αυτή, κι άρχισε κάτι κόλπα, κάτι τούρκικα, χτύπαγε παλαμάκια, ενώ η Μπέλλου καθότα-

νε στην καρέκλα, ο κόσμος ενθουσιάστηκε και λέει ο Τζίμης ο Χοντρούς, «να σου δώσουμε κανένα πενηντάρι τη βραδιά, γιατί η άλλη μας κάνει κόλπα». Και κόβει απ' τα ακροβατικά και καθιερώνεται. Αυτά μου, τα 'χει πει ο Τσιτσάνης, που είναι φίλος μου και τον σέβομαι και τον υπεραγαπώ.

Μετά του 'πεσε κι από δίπλα, ήταν κι εξυπνούλα, του 'κανε κάτι κουνήματα, κάτι τσαχπινιές, «άι μωρή καν' αυτό που σ' λέω γω!».

Έτσι την πήρε μαζί του, της γράφει και μερικά τραγουδάκια κι αρχίζει να γίνεται η Νίνου περιζήτητη.

ΝΤΕΦΙ: Υπήρχε και η Γεωργακοπούλου τότε.

ΜΗΤΣΑΚΗΣ: Ναι, αυτή δεν έστεκε στα μαγαζιά. Της γράφω της Νίνου τότε τη Βαλεντίνα, τραγουδάμε μαζί το *Δεν είμαι εγώ ο Γιώργος π' αγαπούσες μια φορά* και το *Θέλω στα μπουζούκια* απόψε να με πας και γάλασε ο κόσμος. Κι ένα άλλο τραγούδι πάλι, *Τρεις μάγκες είμαστε κι οι τρεις αδέρφια*. Εγώ, η Νίνου κι ο Τατασόπουλος. Κι από κει αρχίζω και γράφω 10 τραγούδια τη μέρα. Έτσι γραφτήκανε 5.000 τραγούδια. 40 χρόνια γράφω. Πόσα να 'χω γράψει. Πιο μπροστά ξέχασα να σας πω, έκανα το *Γιατί δε με θες κυρά μου* το '46, το *Παλαμάκια-παλαμάκια*, λίγους μήνες πριν απ' το Γιώργο. Συν τα άλλα, *Ο ουρανός συννέφιασε, ψιλή βροχούλα έπιασε*, τι να σου πρωτοπώ, το *Φανταράκι*. Απόψε είναι βαριά, αυτό το λέει και η Ρεμπέτικη Κομπανία. Το απόψε είναι βαριά κι άλλο ένα *Είναι κρίμα είναι κρίμα*, μου είχε πει ο τότε διευθυντής της Columbia, ο Νικάνδρος ο Μηλιόπουλος «Έλα δω Γιωργάκη», με αυστηρό ύφος, «η κυρία Βέμπο εξεδήλωσε την επιθυμία να πει ένα ή δυο τραγουδάκια λαϊκά, να δούμε αν της πάνε και θα τα πει».

Μάλιστα, εγώ όλο στο μάλιστα είμουνα. Αντίρρηση καμία.

ΠΡΩΤΗ ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΣΤΗΝ ΟΔΕΟΝ

ΝΤΕΦΙ: Ποιός σε πήγε στην εταιρεία;

ΜΗΤΣΑΚΗΣ: Εγώ γύριζα τις πόρτες. Είχα πάει στην Odeon πρώτα. Ήταν ακόμα κατοχή, δεν είχαν ανοίξει οι Εταιρείες. Πολυκλείτου 13. Στην ψαραγορά. Πήγα με το μπουζουκάκι στο χέρι. Εκεί ήταν ο μακαρίτης ο Περιστέρης στο πιάνο. Ένα δωματιάκι είχανε μ' ένα πιανάκι. Καθότανε εκεί για να ελέγχει τάχα τα τραγούδια. Περίμενα λοιπόν. Καμιά φορά ανοίγει η πόρτα και βγαίνει ο Μάρκος ο Βαμβακάρης. «Τι είναι ρε πιτσιρίκο;» Κύριε Μάρκο έχω κάτι τραγουδάκια. Είχα πάει στη Λουκία τη γριά, σ' ένα στενό, που μας τα 'γραφε μ' ένα δεκάρικο, τάλληρο το ένα. Εμείς είμασταν άμουσοι τότε...

ΝΤΕΦΙ: Άμουσοι δεν είσασταν, νότες δεν ξέρατε.

ΜΗΤΣΑΚΗΣ: Ναι. Τα 'παιρνε λοιπόν ο Περιστέρης και τα 'στελνε στη λογοκρισία. Είχα καμιά δεκαριά εγώ, τη *Σαγηνεύτρα*, *Φύγε από μένα τι γυρεθείς άδικα να πληγωθείς μη θέλεις*, γιατί με την πλούσια ομορφιά σου θα βρεις άλλον της σειράς σου, εγώ είμαι ένα παιδί του δρόμου...

Και μου λέει ο Μάρκος «άντε πήγαινε παιδάκι μου, εμείς τι δουλειά κάνουμε...»

Λίγο ακόμα και θα με πετάγανε απ' το μπαλκονάκι. Σηκώθηκα κι έφυγα.

Μετά την απελευθέρωση, ο Περιστέρης, επειδή παίζαμε και μαζί στην κατοχή, ένα εξάμηνο, μου λέει «θα στα περάσω εγώ στην Οdeon». Έτσι έγινε και τα είπε ο Στράτος. Αλλά με πιάνει ο Σέμος και μου λέει «Γιωργάκη εγώ θα σου περάσω τα τραγουδάκια αλλ' θα μου δώσεις και μένα ένα 5%». Εντάξει κυρ Μήτσο, ό,τι θες.

Έτσι έγινε ο τζίρος και πήρα εκείνα τα εκατομμύρια.

ΤΑ ΚΕΝΤΡΑ ΣΤΗΝ ΚΑΤΟΧΗ

ΝΤΕΦΙ: Πες μας για τα κέντρα που λειτούργησαν μετά την κατοχή.

ΜΗΤΣΑΚΗΣ: Εγώ δεν δούλεψα και πολύ στα κέντρα. Δεν μου άρεσαν. Είχα όνειρο πάντα, με πείσμα και με μανία και με φανατισμό το σκεπτόμουνα αυτό, ήθελα αξιοπρεπές κέντρο. Ε, τώρα, νεανικά όνειρα και μυαλά, αλλά μπορεί να 'τανε και σωστό αυτό που σκεπτόμουνα. 'Ηθελα να πάω σ' ένα κέντρο που να με θαυμάζουνε να με χειροκροτούνε, δεν μ' ενδιέφεραν τα λεφτά, γιατί είμαι και στο ζώδιο Κριός, να βγώ ωραία ντυμένος, ενώ οι άλλοι μαστουρωμένοι. Αλλά... την έβγαλα με τους δίσκους. Ταλαιπωρήθηκα. Κάναμε μια φορά με τον Καλδάρα τη συνεργασία στη Συγγρού, στη «Λουζιτάνια» απέναντι απ' του Χειλά, αλλά δεν είμασταν οι φερμάρες να τραβήξουμε τον κόσμο. Η μόνη μου επιτυχία στο πάλλο ήταν με το Χιώτη στο «Πίγκαλς»...

ΝΤΕΦΙ: Ποιές ήταν οι φήμες των μαγαζιών;

ΜΗΤΣΑΚΗΣ: Ο Τσιτσάνης, ο Παπαϊωάννου στις Τζιτζιφιές γάλαγε κόσμο. Με τον ήλιο αρχίζανε και με τον ήλιο ξανατελειώνανε. Ο Παπαϊωάννου είχε τον Μοσχονά, τον Ηλία τον Ποτοσίδη, τον Κεφάλα με τα γυαλιά, τον Καλλέργη...

ΝΤΕΦΙ: Υπάρχει μια φωτογραφία που είστε πάρα πολλοί μαζί.

ΜΗΤΣΑΚΗΣ: 12. Εκεί. Στου Καλαματιανού, στις Τζιτζιφιές. Που σταμάταγε το πράσινο το τραμ που είχε ένα περίπτερο. Δίπλα στο σταθμαρχείο. Ήτανε κι ο Χατζηγρήστος, εγώ στη μέση, ο Κερομύτης, ο Μάρκος πίσω, ο Ποτοσίδης πιο πέρα... Η επινόηση ήταν να παίζουν οι μισοί μέχρι τις 12 και οι άλλοι μισοί ν' ανεβαίνουν μετά τις 12.

ΝΤΕΦΙ: Έπιασε αυτό το κόλλο;

ΜΗΤΣΑΚΗΣ: Κοίταξε, εμείς, εγώ, ο Ποτοσίδης, ο Κερομύτης είμασταν σε δεύτερο πλάνο και δεν πέρναγε ο λόγος μας. Και με ποσοστά, οπότε το ριζιμο πήγαινε γόνατο. Κατάλαβες, δεν παίρναμε τίποτα και η δουλειά, ουρά περιμένα...

ΝΤΕΦΙ: Ποιός ήταν το «όνομα»;

ΜΗΤΣΑΚΗΣ: Ο Παπαϊωάννου. Το χειμώνα δουλέψαμε με το Χιώτη.

ΝΤΕΦΙ: Είχαν αρχίσει πια να μπαίνουν οι τραγουδιστές στα μαγαζιά, Μοσχονάς, Καλλέργης...

ΜΗΤΣΑΚΗΣ: Ναι, οι συστηματικοί τραγουδιστές. Αλλά αυτοί κυρίως λέγανε αμανέδες. Εκεί στου

Παπαϊωάννου εργότανε κι ο Ζέπος ο ψαράς, γιατί το γράφτηκε και το τραγούδι, σε στίχους του «Γσάντα». Ήθελε να του πουν τον αμανέ του. Πρώτη φίρμα ο Παπαϊωάννου. Έπρεπε να πει το *Πήρα το δρόμο το στενό, πήρα το μονοπάτι, έχω την καρδούλα μου όλο καημούς γεμάτη και μεις οι πιτσιρικάδες από κοντά τον βοηθάγαμε, κρατάγαμε τα μπόσικα που λέει η παροιμία.*

Μετά στο «Πίγκαλς» έγινε το σώσε. Αλλά μεσολαβεί ο ανταρτοπόλεμος και απαγορεύεται ο χορός.

ΝΤΕΦΙ: Γιατί απαγορεύτηκε;

ΜΗΤΣΑΚΗΣ: Για να μην αγανακτήσουνε τάχαμου-τάχαμου οι στρατιώτες, ότι «εμείς πολεμάμε και σεις χορεύετε και πηδάτε». Και η κυκλοφορία μέχρι τις 12.

Ο ΜΑΡΚΟΣ ΛΙΓΟΣ...

ΝΤΕΦΙ: Εσύ ποιός εκτιμάς περισσότερο απ' τους συνθέτες εκείνης της περιόδου;

ΜΗΤΣΑΚΗΣ: Τώρα, ο νεκρός δικαιώνεται, αλλά εγώ -παρεξηγηθώ δεν παρεξηγηθώ- θα πω αυτό που νοιώθω. Έτσι το 'φαξα, έτσι το μελέτησα, έτσι το βρήκα κι έτσι το λώω και το λέω.

Ο Μάρκος ο Βαμβάκαρης ο αξέγαστος, ήταν σαν συνθέτης και στιχουργός, αλλά είχε περιορισμένη ακτίνα το πνεύμα του. Τότε μου άρεσαν πολύ τα τραγούδια του και σήμερα τα εκτιμώ, αλλά τα κρίνω σαν δουλειά και βλέπω ότι ήταν πάρα πολύ λίγη τότε. Και περιορισμένα.

Όταν μπουκάρω στον τεκέ τον αργιλέ τσακώνω και μες τα φυλλοκάρδια μου τραβώ τον ξελιγώνω. Ακούτε στίχο τώρα! Τότε που τα 'κουγα πιτσιρίκος εντυπωσιαζόμουνα, να μπορούσα να γίνω κι εγώ σαν κι αυτόν.

Τώρα όμως που είμαι ώριμος πια και με τεράστια πείρα λέω ότι τότε δεν ήταν τίποτα. Όταν άκουσα όμως τον Παπαϊωάννου σουρωμένος θάρθω πάλι στην παλιά μας γειτονιά να παίξω μπουζουκάκι μ' όμορφη διπλοπεννιά ήταν κάτι που μπόραγε να το πει κι ο νέος κι ο γέρος, δεν σοκάρριζε κανένα. Η Φραγκοσυριανή πολύ ωραίο τραγούδι, αλλά από τ' άλλα τα χασικλίδικα πολλά ήταν απαράδεκτα γιαυτό και η λογοκρισία τ' απέρριψε.

ΝΤΕΦΙ: Το Δελιά τον γνώρισες καθόλου;

ΜΗΤΣΑΚΗΣ: Τον Ανέστη; Τον γνώρισα. Τον πρόλαβα.

ΝΤΕΦΙ: Γι αυτούς τους «πρωτομάστορες» τι γνώμη έχεις;

ΜΗΤΣΑΚΗΣ: Να τα πω όπως θέλω; Εντάξει. Αυτούς, σαν τον γυρολόγο τον Καρυδάκια το Μήτσο, το μπουζουξή που τον βρήκανε πνιγμένο σ' ένα χαντάκι, τον πνίξανε, αυτός «γύρναγε», πιατάκι δηλαδή, λοιπόν αυτούς η μεγάλη νάρκη του χασισιού τους έφερε μια νοσηρή φαντασία και έτσι γράφανε το στίχο. Ήταν ανεξέλεγκτοι. Ο Μπάτης είχε λεφτά, είχε σπίτια, αλλά δεν έδινε τ' αγγέλου του νερό, καλό ανθρωπάκι, χασικλής κι αυτός, φουμάρανε συνέχεια, πάφα-πούφα.

ΝΤΕΦΙ: Τους κρίνεις μόνο απ' την άποψη των στίχων;

ΜΗΤΣΑΚΗΣ: Η μουσική τους υστερούσε, κάτι λείπει.

ΝΤΕΦΙ: Ο Χατζηχρήστος;

ΜΗΤΣΑΚΗΣ: Ο Χατζηχρήστος παρ' όλο που ήταν απροσάρμοστος, γιατί έμαθε μεγάλος μπουζούκι, οξυγονοκολλητής ήτανε, αν δεις τις μελωδίες του έχουν ένα αυθορμητισμό, ένα μελκάντο, έχουν ένα θέμα. Ποιά λύπη σε βαραίνει, ωραίο. Αλήτη μ' είπες μια βραδιά... μα του αλήτη η καρδιά... όλα είναι μελκάντο. Αυτός με βοήθησε, θεός σχωρέστον, με φιλοξενούσε και στην παράγκα, γιατί στη Δραπετσώνα μένανε όλοι αυτοί. «Από που 'σαι ρε παιδί μου», μου είπε όταν του μίλησα, με ένα ύφος κάπως υπεροπτικό που είχε, όχι από κακό αλλά με την πρώτη επιτυχία, τον Αλήτη, που χάλαγε κόσμο, ο ανθρωπάκος το πήρε λίγο απάνω του.

Και ο Παπαϊωάννου είχε μελωδιούλες καλές Τις άλλες τα 'μπλεξα κι εγώ με μια ξανθιά μικρούλα. Οι άλλοι, να αυτός ο Δελιάς που λες, τον γνώρισα πρεζάκια. Τον είχανε βάλει σ' ένα αναμορφωτήριο τον κουρέψανε και του την κόψανε την πρέζα. Και μάλιστα ο Κερομύτης μου λέει «ρε, Γιώργη έχεις κανένα παντελόνι, κανένα σακάκι να τον βολέψουμε;»

Ένα σακάκι κι ένα παντελόνι είχα όλο κι όλο κι εγώ. Είχα ένα παντελόνι περίσευμα και του το 'δωσα. Του δώσαμε κι ένα καπέλο, τον φτιάξαμε λιμοκοντόρο. Την ίδια στιγμή πάει και τα πουλάει και τα κάνει πρέζα.

Και τον ξαναπετυχαίνω στην Κοκκινιά, στου Ντερέμπεη, του Γιώργου του Ντερέμπεη, που είχε ένα κεντράκι, ήτανε σωφέρ, πρώην ταξιτζής. Αυτός είχε κόρη τη Βούλα Ντερέμπεη, τη σπουδαία πιανίστα που την είχαμε μια χρονιά με το Χιώτη στο «Πίγκαλς».

Εκεί γνώρισε ο Χιώτης και τη Μαίρη Λίντα, που ερχότανε και πούλαγε λουλουδάκια.

Όταν πήραμε τη Ντερέμπεη, ήταν πιανίστα φοβερή, φοβερή, ταλέντο, πιτσιρίκα, κι έφερε τη μάνα της κάθε βράδυ, έπαιζε πρώτο σερόντο, είχαμε ωραίο συγκρότημα, το Γκιζελή Βιδή το Νίκο...

Ερχότανε πιτσιρίκα η Μαίρη Λίντα και φόραγε ένα τούλινο διαφανές και φαινότανε το κυλοτάκι της από μέσα κι έκανε οριεντάλ χορό και της παίζαμε, πότε εγώ πότε ο Χιώτης, κι έτσι πούλαγε λουλουδάκια, κοριτσάκι 12-13.

Και λίγο λίγο ο Χιώτης της έκανε προβίτσα. Είχε ψωμί, είχε φαί η κοπέλλα, ήταν σπουδαία. Πονηρός, την κατάλαβε τη δουλειά.

Την βάφτισε και το άστρο της Ανατολής, όχι όχι... της ανατολής ήταν η Δεκαβάλα η Φούλα που έκανε την ίδια δουλειά, λουλούδια. Κάπως αλλιώς την είχε ονομάσει, δεν θυμάμαι.

Και πρωτοπάνε να παίξουνε στην Κομπαρσίτα, απέναντι από το Άλσος της Φιλαδέλφειας, είναι μια ψησταριά τώρα, Κομπαρσίτα λεγότανε.

Εντέλει ταλαιπωρούνται εκεί πέρα, δεν πετυχαίνουνε, σηκώνονται και φεύγουνε, ούτε φέρμα μεγάλη ήταν ο Χιώτης, τότε. Όλοι είμασταν πεσμένοι.

Μετά την πήρε στου Χειλά κάτω, μετά τους πήρε ο Κόκαλης στην «Όαση», Αλεξάνδρας. Όπως ανεβαίνουμε μετά τη Σόνια ήτανε η «Όαση» ένα κεντράκι με λουλούδια και δέντρα. Την είχε ο Κόκαλης που μετά υπενοικίασε το «Πίγκαλς». Μετά μεταπήδησαν στου Χειλά κάτω στην «Τριάνα» και η Μαίρη Λίντα άρχισε ν' αρέσει. Χόρευε και κάτι οριεντάλ, μεγάλωσε κιόλας, ντύθηκε μεγαλίστικα, ολόκληρη κοπέλα.

ΣΤΟΥ ΤΖΙΜΗ ΤΟΥ ΧΟΝΤΡΟΥ

ΝΤΕΦΙ: Εκτός απ' το «Πίγκαλς» δούλεψες και σ' άλλα μαγαζιά;

ΜΗΤΣΑΚΗΣ: Όχι. Μετά που φεύγω το '50 χωρίζουμε με το Μανώλη και μεταπηδώ και κάνω μόνος μου συγκρότημα και παίρνω τη Στέλλα τη Χασκίλ, την εβραία, η οποία είχε ωραίο «λαιμό» Νίνου-στυλ, ήτανε και η Μαργαρώνη, το πιάνο που 'χει ακόμα ο Τσιτσάνης. Εγώ την έβγαλα τη Βαγγελία με τον άντρα της το Λουκά, πέθανε κι αυτός. Μωρ' όλοι έχουν πεθάνει γαμώτο, τι γίνεται μ' αυτή τη δουλειά;

Τους πρωτοπήρα στου Τζίμη του Χοντρού. Εκεί που είναι η «Βεντέτα» τώρα. Αχαρνών 77.

Ήταν χοντρός τόσος, είχε κι ένα πούρο σαν κουράδι και γύριζε.

Ο Τζίμης έφαγε κάποτε εφτά φιλέτα, μπουφιλέ, μονορούφι. Και τάβγαλε όλα. Έπαθε ζάγα-

ρο στο τέλος.

ΝΤΕΦΙ: Και πέθανε απ' αυτό;

ΜΗΤΣΑΚΗΣ: Τυφλώθηκε...

ΝΤΕΦΙ: Αυτοί πουχαν τα μαγαζιά τι άνθρωποι ήτανε;

ΜΗΤΣΑΚΗΣ: Βάναυσοι άνθρωποι ήτανε, χοντροϊδέστατοι... «'Αντε, ρε... Παίξε, ρε...».

ΝΤΕΦΙ: Λοιπόν, πες μου για κείνη την εποχή, την αρχή της δεκαετίας του '50, τι γίνεται;

ΜΗΤΣΑΚΗΣ: Ε, στη δεκαετία του '50 έκανα το προσωπικό μου συγκρότημα, χωρίς άλλο μάεστρο δηλαδή, στου Τζίμη του Χοντρού με τη Στέλλα τη Χασιλ. Το Χρηστάκης τότε τον πρωτοπήρα, με 50 δραχμές μεροκάματο. Μόλις είχε έρθει απ' τη Θεσσαλονίκη. Έκανα ένα ωραίο συγκροτημάκι τότε.

ΝΤΕΦΙ: Ο Χρηστάκης είχε τότε ήδη αρχίσει, έκανε καριέρα;

ΜΗΤΣΑΚΗΣ: Όχι, εγώ τον πρωτοπήρα τότε. Εκεί, λοιπόν το '50 μούρχεται ο Μιχαλόπουλος, ο Φώτης, και μου λέει, «'Έχω ένα αδελφάκι. Να! τραγουδάει στα πανηγύρια, εκεί στην Καλαμάτα γυρίζει, είναι και λιγάκι άρρωστος και παντρεμένος, έχει και δυο παιδιά... Μήπως μπορείς να τον βοηθήσεις; Τόσους και τόσους έχει βοηθήσει». Λέω, στείλ' τον.

ΝΤΕΦΙ: Ο Φώτης τί δουλειά έκανε;

ΜΗΤΣΑΚΗΣ: Κιθαρίστας. Και στην κατοχή παίζαμε μαζί. Φιλαράκος μου ήτανε, ε ήμασταν συνομήλικοι τότε. Μούρχεται λοιπόν μια μέρα στου Τζίμη του Χοντρού. «Κύριε Γιώργο, είμαι ο

αδελφός του Φώτη ο Πάνος, που τραγουδάω», μου λέει. «Για να σ' ακούσω. Τον ακούω λοιπόν, βλέπω ότι κάτι είχε η φωνίτσα του μέσα, δεν ήταν πληθωρική φωνή, αλλά εν πάση περιπτώσει ήταν ικανή κάτι να δώσει. Και του γράφω τότε το τραγουδάκι που λέει: *Σαββατόβραδο συννεφιασμένο, τέτοιο βράδυ σκοτεινό, έτσι τάφερε η τύχη πάλι να σε θυμηθώ. Ποτηράκι-ποτηράκι το κρασί, υποφέρω μα δεν ξέρω που να βρίσκεσαι εσύ. Έτσι τον καθιέρωσα κι αυτόνε...*

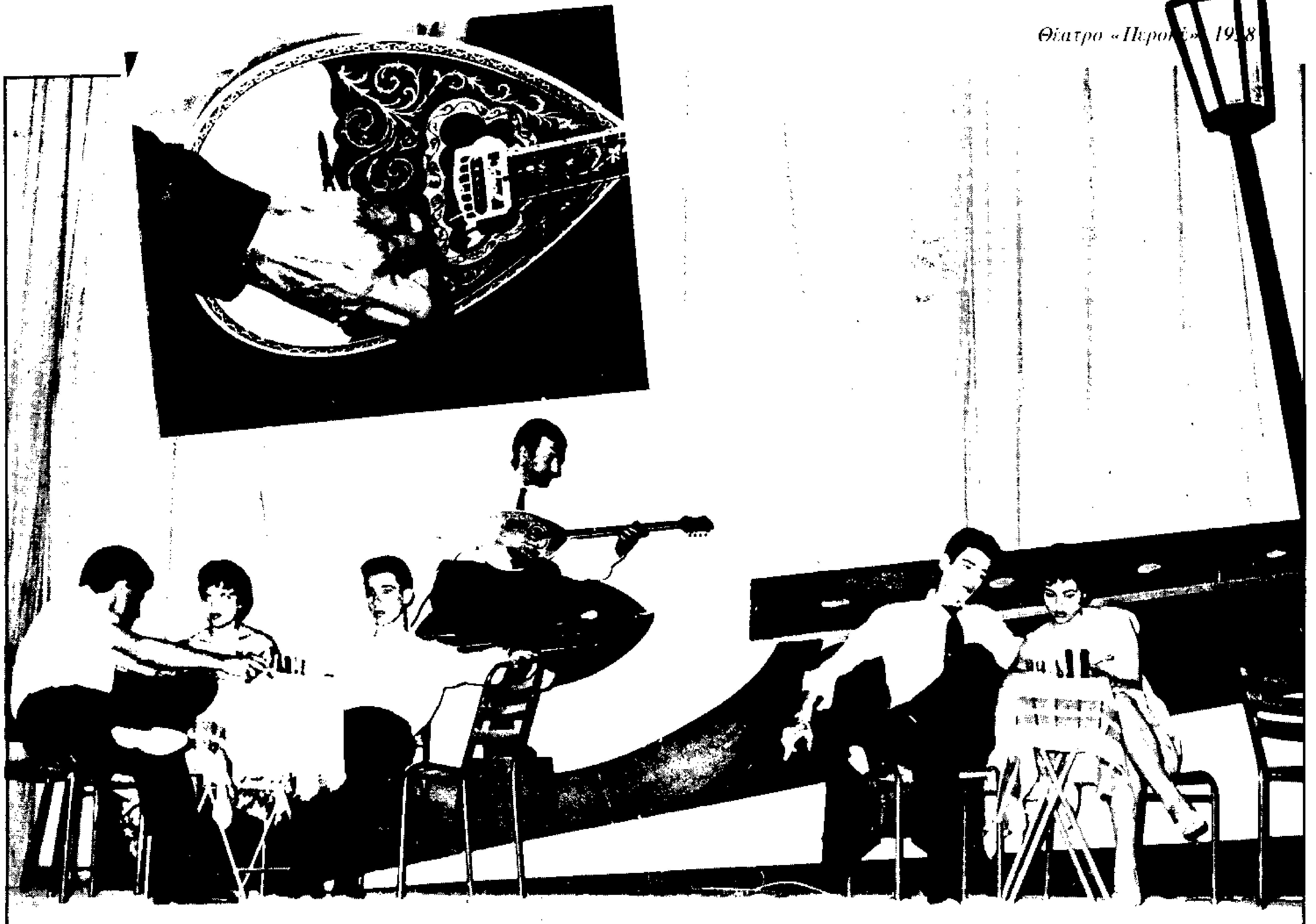
Πέρασε το '50. Τέλος του '50 ήταν που πήγα στου Τζίμη του Χοντρού. Οκτώβρης-Σεπτέμβρης ήταν που άρχιζε η σαιζόν.

ΝΤΕΦΙ: Κι εκείνη τη χρονιά πόσα τραγούδια περίπου ηχογράφησες; Μήπως θυμάσαι;

ΜΗΤΣΑΚΗΣ: Τι να σου πω. Κάθε βδομάδα ένα δίσκάκι τό γραφα. Λοιπόν, μπαίνουμε στο '51, την άνοιξη. Με βρίσκει ο Μανιατάκης, ο συγχορευμένος, ο αξέχαστος ο Μανιατάκης, που ήταν πολύ καλός φίλος μου και μ' αγαπούσε. Ήταν πιο μεγάλος από μένα. Μου λέει, «Ρε συ Γιωργάκη, κάτω στη Διανίτα, στην Εκάλη, παίζει κάποιος Βουρβούλιας».

ΝΤΕΦΙ: Πώς λεγότανε;

ΜΗΤΣΑΚΗΣ: Διανίτα. Είχε τη Διάνα το ξενοδοχείο και Διανίτα ήταν το κέντρο στα αριστερά, ένα μικρό, γραφικό με κήπο. «Γώρα το καλοκαιράκι», μου λέει, «θα κάνω έτσι κάτι βραδυές με διάφορους καλλιτέχνες». Το συγκρότημα το έκανε αυτός, επειδή τραγουδούσε κιόλας, είχε ψώνιο με το τραγούδι. Λέω, τί θες να κάνω; Νάρθεις λέει

να παίζεις εκειπέρα. Και πάω λοιπόν και κάνουμε μια βραδυά ωραία. Διάλεξε πολλά τραγούδια δικά μου. Συγκεκριμένα: *Θέλω στα μπουζούκια απόψε να με πας κ.α.* Δε θυμάμαι, όμως, ποιά τραγουδίστρια είχα πάρει μαζί μου. Α! τραγούδησε ο ίδιος κι είχα πάρει και το Χρηστάκη μαζί με το μπαγλαμαδάκι. Και κάναμε κάτι βραδυές ωραίες εκεί.
ΝΤΕΦΙ: *Κι έλεγες κι εσύ τα τραγούδια σου, έτσι δεν είναι;*

ΜΗΤΣΑΚΗΣ: Ναι. Ψευτόλεγα κι εγώ. Κι εν τω μεταξύ και κατά τον Αύγουστο με βρίσκει κάποιος Νίκος Βαρθολομαίος που είχε τη Γωνιά της Αθήνας, εκεί που είναι το Ράδιο Σίτυ τώρα. Ήταν ένας κήπος. Μια μάντρα υλικών οικοδομής, και στο βάθος ήταν ένα παραγκοειδές οίκημα το οποίο ήταν ταβέρνα. Δυο-τρεις χρονιές πριν, συνέχεια έπαιζε ο Σουγιούλ με την ορχήστρα του. Κι ο Γούναρης τραγουδούσε. Αλλά επειδή τον εγκαταλείψανε αυτοί, δεν ξέρω γιατί, έρχεται και μου λέει «δεν έρχεσαι στο μαγαζί με το συγκρότημα να κάνουμε κάνα νταλαβέρι βρε αδερφέ». Από 'δω, από 'κει... Και τότε παίρνω τη Χρυσάφη. Από μοδιστρούλα που ήταν επάνω στη... να μην πω τίποτ' άλλο, πάνω στο Παγκράτι. Πάω τη βρίσκω σ' ένα χαμόσπιτο εκεί χάμω και την παίρνω μαζί. Και ήξερε και ένα δυο τραγουδάκια καλά.

ΖΑΜΠΕΤΑΣ - ΧΡΗΣΤΑΚΗΣ - ΧΡΥΣΑΦΗ

ΝΤΕΦΙ: *Και πώς τη βρήκες τη Χρυσάφη; σου τη σύστησε κάποιος;*

ΜΗΤΣΑΚΗΣ: Μου είπε ο Ζαμπέτας. «Ρε συ, μάστρο-Γιώργη, ξέρεις», μου λέει, «είναι μια κοπέλα με ωραία φωνή, αλλά είναι αγγούρι», μου λέει. «Θέλει φτιάξιμο». Πραγματικά δεν είχε πολύ πράμα. Μου λέει, «στο Παγκράτι είναι, εκεί στον Άγιο Σπυρίδωνα, στην εκκλησία δίπλα σ' ένα στενό μένει. Ο άντρας της είναι φούρναρης», λέει... «Ρώτησε και θα σου πούνε». Μου τότε πει φευγαλέα. Προ καιρού. Τότε λοιπόν που ετοιμαζόμουν για το συγκρότημα αυτού του κυρίου... και δεν πλήρωνε κιόλας, 600 δραχμές έδινε για όλο το συγκρότημα. Έξη κατοστάρικα. Είναι και τριάντα χρόνια βέβαια... Τι να πάρω εγώ τώρα; Και τότε παζαρεύω τον Ζαμπέτα. Πήγα και τον βρήκα. Το Χρηστάκη, τη Χρυσάφη, τον Μέρτικα τον πιανίστα τον Γιάννη, συχωρεμένος κι αυτός, και κάνουμε συγκρότημα.

ΝΤΕΦΙ: *Ο Ζαμπέτας ήταν;...*

ΜΗΤΣΑΚΗΣ: Ναι, τον πήρα. Με πενήντα δραχμές μεροκάματο. Το συμβόλαιο του το υπόγραφα στο «Καφενείο του Έρωτα», 3ης Σεπτεμβρίου γωνιά και Ομόνοια, που είναι τώρα το ξενοδοχείο πούχει γίνει; Με ψάθινες καρέκλες ήταν ένα ωραίο καφενεδάκι. Δηλαδή οι πιο πολλοί έμποροι συναλλάσσονταν εκεί. Δίναν ραντεβού και κλείναν τις δουλειές τους. Εκεί, μάλιστα. Είχα πάρει το Χρηστάκη από κοντά, κολητός μου είχε γίνει. «Να πάρουμε το Γιωργάκη το Ζαμπέτα» μου λέει, «είναι καλός». Εγώ ένα πενηντάρι δίνω, δε δίνω παραπάνω λέω. «Βάλε ένα δεκάρικο ακόμα, με

Με την Άννα Χρυσάφη

πειρατικό πηγαίνει εκεί πέρα». Βάζω ένα δεκάρικο και του γίνεται εξήντα το μεροκάματο. Παίρνει κι η Χρυσάφη, 80, δε θυμάμαι, σα γυναίκα ξέρω 'γω.

ΝΤΕΦΙ: *Καλύτερη περιποίηση στις γυναίκες δηλαδή;*

ΜΗΤΣΑΚΗΣ: Ε, τώρα όσο νάναι... Και φτωχούλα ήτανε. Νάπαιρνε τα φουστανάκια της. Εντέλει του βάζω 60 δραχμές και ξεκινάμε. Ο Μανιατάκης λοιπόν με τον κύριο εκείνο που είχε τη Διανίτα, στην Εκάλη το μαγαζάκι, τούχε αρέσει. «Α, να μη φύγεις» λέει, «κάτσε το χειμώνα εδώ. Έρχεται πολύς κόσμος», λέει «με τα χιόνια, και γίνεται νταλαβέρι μεγάλο». Δεν μπορώ είμαι κλεισμένος του λέω. Τόχω κλείσει.

Και εκεί πέρα αρχίζουμε, μόλις άρχισε η σαζόν. Και γίνεται μια δουλειά, να χαλαεί ο κόσμος. Αφού ένα βράδυ κάτι μεθυσμένοι που θέλανε να βρούνε τραπέζι και δε βρίσκανε, επειδή είχε υλικά οικοδομής απόξω, τα πήραν και μας πλάκωσαν με τα τούβλα.

ΝΤΕΦΙ: *Επειδή δεν μπορούσαν να μπουν μέσα;*

ΜΗΤΣΑΚΗΣ: Απ' τον κόσμο τον πολύ. Δηλαδή έτυχε τώρα. Και ο καταστηματάρχης, ήταν ένας κάπως μπεκρής λιγάκι, πάει να πει «βρε παιδιά»... και τούρχεται μια τουβλιά στο χέρι και τον ξέρανε.

Τα βολέψαμε γιατί γάλαγε ο κόσμος εκειπέρα. Εντέλει περνάμε τις αποκρίες. Εγώ όμως είμαι ανήσυχος, βλέπω ότι κάτι άλλο πρέπει να κάνω πιο λαμπερό.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΜΠΑΜΠΗΣ ΓΚΟΛΕΣ

κυκλοφόρησε ο δεύτερος δίσκος του

ΜΠΑΜΠΗΣ ΓΚΟΛΕΣ

ρεμπέτικη γυμνασία

ο συγκλονιστικός τραγουδιστής
του ρεμπέτικου

ΝΕΟΣ ΔΙΣΚΟΣ ΚΑΙ ΚΑΣΕΤΑ

Κλαμπατσιμπανορεμπετο και καταλλοχώρος

«ΜΟΡΑΤΟΡΙΟΥΜ»

28

Λ. Κατσώνη και τέγμα Ιπποκράτους
tel. 6423969. Εις το βάθος κήπος μετά
σκύλας!! Ελάτε όλοι μηδενός εξαιρου-
μένης!!! Εγγύησις το πάλευκον αγορα-
νομικόν μας μητρών ΠΡΟΣΟΧΗ!!!

Εκάστη Δευτέρα, Τετάρτη, και Πέμ-
πτη ο καταπληκτικός Μίμος ΠΑΡΗΣ,
σας συντροφεύει σε ένα τρελλό 27λε-
πτο. Ρεμπέτικη κομπανία πρώτης!!
Και φαί έ!! Μόσχον σητευτόν και δεν
συμμαζεύεται! Στα ΕΞΩ ΤΡΑΠΕΖΙΑ
σερβίρει ο ΘΩΜΑΣ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΕΡΑΤΩ

ΑΝΔΡΕΑ ΜΕΤΑΞΑ 7 - ΤΗΛ. 3605076 - ΑΘΗΝΑ

ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΑΡΑΝΙΤΣΗΣ
ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ
ΤΗΣ ΠΑΙΔΙΚΗΣ
ΦΙΛΙΚΙΑΣ

ΚΥΚΛΟΦΟΡΟΥΝ

ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΑΡΑΝΙΤΣΗΣ

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ

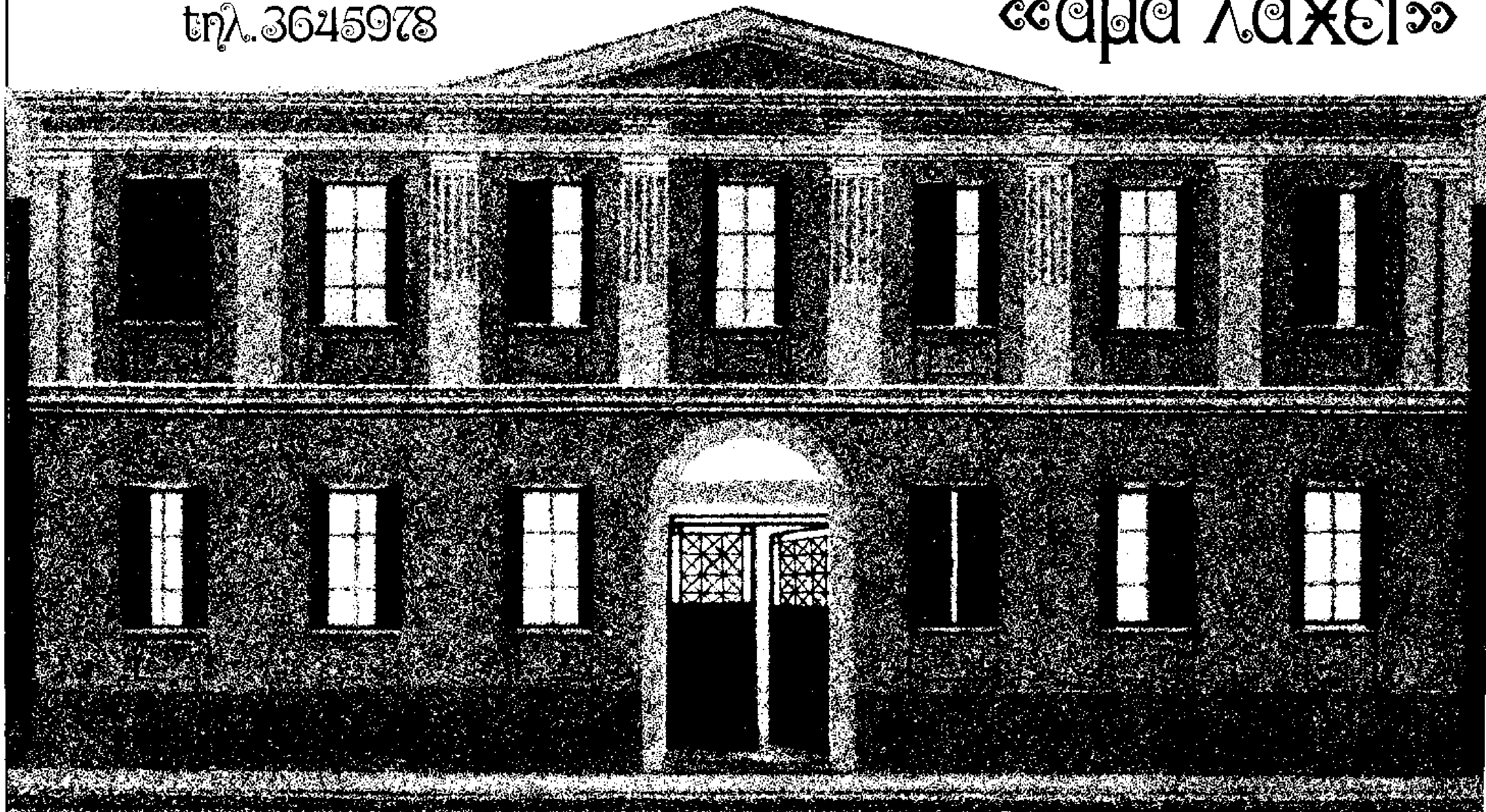
ΤΩΝ

ΝΤΕΛΙΚΑΤΩΝ ΕΡΑΣΤΩΝ

ΤΟ ΦΕΤΙΧ

Καλιδρομίου 69 κ' Μεθώνης 66
ΕΞΑΡΧΕΙΑ
τηλ. 3645978

ΠΑΒΕΡΝΑ
«άμα λάχει»

Σμυρνέικα, Ρεμπέτικα και Λαϊκά

Μιλάμε για καλό φαί, για καλό κρασί, για καλό τραγούδι.

Πίτσα Παπαδοπούλου

ΤΩΡΑ ΜΕ ΤΗΝ

Columbia

ΤΑ ΠΑΡΑΠΙΟΝΑ

Η ΠΙΤΣΑ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ ΣΤΑ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ
ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΤΑΚΗ ΜΟΥΣΑΦΙΡΗ

ΜΕ ΤΗ

Ζυκερνια

στην ΟΜΟΡΦΗ ΝΥΧΤΑ

πρωτόβλητο Νίκος Καλίνος
Κατερίνα Αυγέρη
Εύη Μπαγού

και ο Αντώνης Ζαφειρόπουλος

παιζουν: μπουζούκι — Ρώας
μπαλαμά — Κουρτογιάννης
ακορντεόν — Λαμπριανίδης
στο κλαρίνο — Ελένη Καλαντζοπούλου

μουσική επιμέλεια: ΣΤΕΛΙΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ

ΟΜΟΡΦΗ ΝΥΧΤΑ: ΑΓ. ΓΑΥΚΕΡΙΑΣ 44 (ΟΠΙΣΘΕΝ ΚΤΙΡΙΟΥ) ΤΗΛ. 2238880
— ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΥ 1 — ΓΑΛΑΤΣΙ — 2913901

ΡΕΜΠΕΤΙΚΑ
Ανατολή

Ανοίσαμε
ποτα, διαγράφα
επιπέσει,
Συνθέσει
ΑΥΤΑ!!!

Χαμηλές τιμές - Ζεστό
περιβάλλον
Αυθεντικά Ρεμπέτικα
Βραδιάς
ΖΩΝΤΑΝΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ
Δημοσθένους 62
= τηλ. 95.93.696 =
ΚΑΛΛΙΘΕΑ

ΜΕ ΠΟΤΟ και μουσική

ΠΑΛΙΑΚΟ
Έρρεβού 69
Κ' Τσίτσα
ΕΞΑΡΧΕΙΑ

ΠΑΛΙΑΚΟ
Ρεμπέτικα και παραδοσιακά
τραγούδια από την
Έλληνική Απόλαυση
και άλλες κομπανίες.

ΜΑΥΡΟΝΙΚΑΛΗ ΠΣ
ΔΟΥΡΕΙΟΣ
Αυθεντικά Ρεμπέτικα Ασματα

ΣΤΑΥΡΑΑΗΣ '83

ΓΙΑ ΣΑΣ
ΠΟΥ ΑΓΑΠΑΤΕ
ΤΗΝ
ΚΟΠΟΤΟΥΡΑ
ΠΑΜΠ
ΟΙΝΟΦΛΥΞ

**ΜΗΡΟΥΣ
ΤΖΑΖ ΡΟΚ**

ΒΑΝΤΕΤΣΙΟΥ 31
ΠΟΥ ΑΠΠΟΥ; ..ΕΞΑΡΧΕΙΑ!

CAFE - PUB
«ΕΝΕΧΥΡΟ»

Μ. ΜΙΟΤΣΑΡΗ 10
ΑΝΩ ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ (κεντρ. πλατεία)

ΠΙΑΝΟ ΠΟΤΟ ΤΟΥΡΤΑ ΦΑΓΗΤΟ

τέρμα οι ...
ίντριγκες
στα άλλα ΒΑΒ
ΕΛΑΤΕ ΣΤΟ ΔΙΚΟ ΣΑΣ

ΕΡΜΥΡΙΓΚΕΣ

Θεμιστοκλέους
&
Δερβενίων 60
τηλ.: 360.2796

Η εταιρία των μεγάλων επιτυχιών

Παρουσιάζει 5 εξαιρετικούς δίσκους:

ΜΑ ΤΙ ΛΕΩ,

ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ

Giorgos Margaritis
ΜΑ ΤΙ ΛΕΩ

ΑΝ ΕΡΧΟΣΟΥΝ,

ΣΑΛΑΜΠΑΝΗΣ

Giorgos Salampanis
ΑΝ ΕΡΧΟΣΟΥΝ

Dimitris Kontolazos
ΣΟΥ ΦΩΝΑΖΩ ΝΑ ΡΘΗΣ

Nikos Sarantou
ΓΛΥΚΕΙΑ ΜΟΥ ΑΝΑΣΤΑΤΩΣΗ

Kostas Christou
ΤΩΡΑ ΚΑΙ ΠΑΝΤΑ...

ΣΕ ΔΙΣΚΟΥΣ ΚΑΙ ΚΑΣΕΤΕΣ

...στόν παλμό του σημερινού λαϊκού τραγουδιού

ΤΟ ΔΙΚΟ ΣΑΣ ΣΤΕΚΙ

“Μποχωρι,” Ρεμπέτικα

Με πολύ μεράκι το ρεμπέτικο συγκρότημα μας παρουσιάζει μια ωραιότατη επιλογή από τα καλύτερα ρεμπέτικα τραγούδια.

Σε μια ατμόσφαιρα ζεστή, φιλική και κεφάτη.

ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ — ΔΙΔΟΤΟΥ 33

ΓΙΑΝΝΗ ΣΤΑΘΑ 8 ΤΗΛ. 3616.550

73

Δυό Πολύ Σημαντικοί Δίσκοι...

UB 40 - LABOUR OF LOVE

Το λευκό/μαύρο συγκρότημα της reggae από την Αγγλία. Ένα μήνυμα αγάπης και συναδέλφωσης.

Virgin

PUBLIC IMAGE LIMITED-LIVE IN TOKYO

Το πιο προοδευτικό όνομα του σύγχρονου rock. Ο John Lydon συνεχίζει την ασυμβίβαστη παράδοση των Sex Pistols.

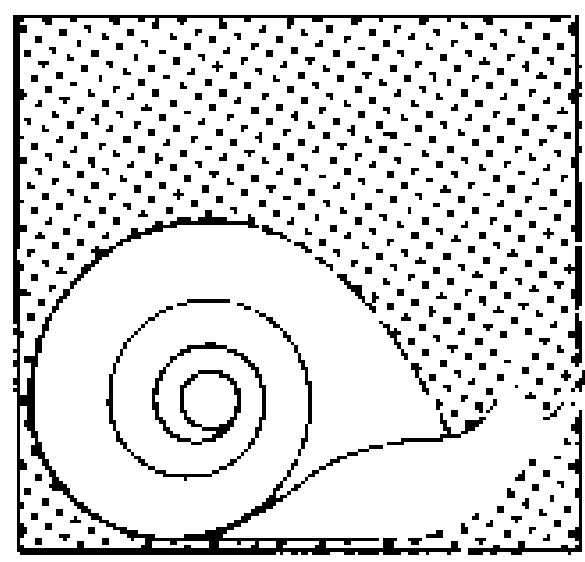
«ΚΟΥΑΣΙΜΟΔΟΣ»

ΤΣΑΚΑΛΩΦ 13, ΚΟΛΩΝΑΚΙ ΤΗΛ. 3618339

ΜΠΑΜΠΗΣ ΓΚΟΛΕΣ

Κ. ΣΚΟΡΔΑΛΑΚΗ – Μ. ΜΕΞΑΝΤΩΝΑΚΗΣ

σωστο σπιτι

Κατασκευή - μορφή - χώρος - διαβίωση και ...

Μηνιαίο περιοδικό

- περιέχει:
- διαμόρφωση χώρου
 - διακόσμηση
 - μπάνια - κουζίνες και έπιπλα
 - έπιπλα
 - υδραυλικά - ηλεκτρικά του σπιτιού
 - φωτιστικά
 - νέα υλικά
 - κόστος - τιμές
 - μόνωση - ηχομόνωση
 - υγρασία
 - υλικά και τρόποι δόμησης
 - ιδιωτικά συμφωνητικά
 - θέρμανση - ηλιακά
 - εξοικονόμηση ενέργειας
 - συντήρηση
 - κατασκευές
 - κήπος - φυτά
 - επενδύσεις τοίχων

και πολλά ακόμη θέματα για: κατασκευή - μορφή - χώρο - διαβίωση γραμμένα σε απλή και κατανοητή γλώσσα

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ

Γραφεία: Πάτμου 21 - Αθήνα (112 53)

τηλ. 8615397

ΜΠΟΕΜΙΣΑ

Ένα καινούργιο ΣΤΕΚΙ στην καρδιά της ΑΘΗΝΑΣ με την ΚΟΜΠΑΝΙΑ ΤΟΥ ΑΡΤΕΜΗ σε ρεμπέτικα και αγαπησιάρικα ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΣΟΛΩΜΟΥ 19, ΕΞΑΡΧΕΙΑ

ΝΤΕΦΙ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΓΙΑ ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

**ΓΡΑΦΤΕΙΤΕ
ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΕΣ
για πολλούς λόγους!**

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1ο

★ Ο ΚΑΖΑΝΤΖΙΔΗΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΛΛΟΣ του Γ. Κοντογιάννη ★ Ο ΕΥΡΩΕΛΛΑΦΡΟΣ ΑΝΕΜΟΣ ΣΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ του Σ. Ελληνιάδη ★ ΜΠΟΥΖΟΥΚΙ Η ΤΕΤΡΑΦΩΝΟ; του Άκη Πάνου ★ Ο ΠΑΡΑΜΕΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΡΟΚ ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ του S. King ★ Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ★ ΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ Δ. ΣΑΒΒΟΠΟΥΛΟΥ ΓΙΑ ΤΟ Θ. ΜΙΚΡΟΥΤΣΙΚΟ ★ ΧΡΗΣΤΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ του Γ. Σιδεράκη ★ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΛΟΓΟΚΡΙΣΙΑΣ του Άκη Πάνου ★ ΤΟΥΡΚΟΙ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΣΤΟ ΛΑΥΡΙΟ του Στ. Κούλογλου ★ ΤΖΑΚ ΚΕΡΟΥΑΚ αποδ. Γ. Τζώρτζη ★ Ο ΠΡΩΤΟΨΑΛΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΟΣ - ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ του Ν. Ξυδάκη κ.ά.

2ο

★ ΒΑΣΙΛΗΣ ΤΣΙΤΣΑΝΗΣ - ΣΤΟ ΧΑΡΑΜΑ του Τ. Φαληρέα ★ ΟΙ ΔΙΚΕΣ ΔΕΝ ΤΕΛΕΙΩΝΟΥΝ ΟΠΟΤΕ ΒΑΡΕΘΟΥΝ ΟΙ ΕΝΟΡΚΟΙ του Άκη Πάνου ★ ΣΤΟΝ ΚΑΘΡΕΦΤΗ ΣΟΥ ΚΟΙΤΙΕΣΑΙ... του Π. Καλατζόπουλου ★ ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΥΡΙΑΖΗΣ - ΠΕΘΑΙΝΟΝΤΑΣ του Γ. Κοντογιάννη ★ ΕΛΛΗΝΟΦΩΝΟ ΡΟΚ ΕΝΤ ΡΟΛΛ του Θ. Μανίκα ★ ΚΙΝΗΜΑ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ του Γ. Μπασιπαγλή ★ ΗΧΟΛΗΨΙΑ ΜΟΥΣΙΚΗΣ του Γ. Παπαδάκη ★ ELVIN JONES - ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ του Στ. Ελληνιάδη ★ ΤΑΚΗΣ ΣΟΥΚΑΣ - ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ της Σ. Σκουρλέτου ★ ΜΟΥΣΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ ΣΕ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ του Π. Λινάρδου ★ ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΑΓΚΑΣ του Γ. Παπαδάκη ★ ΜΑΚΡΥΑ ΑΠ' ΤΙΣ ΚΑΝΝΕΣ του Χ. Βακαλόπουλου ★ G. PEACOCK TRIO του Δ. Αρβανίτη κ.ά.

3ο

★ ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΟΡΟΣ - ΤΟ ΜΑΓΙΚΟ ΒΙΟΛΙ του Γ. Παπαδάκη ★ ΓΙΑ ΤΟ ΜΑΝΟ ΛΟΓΙΖΟ του Μαν. Ρασούλη ★ ΟΙ ΚΟΥΤΣΟΒΛΑΧΟΙ-ΒΛΑΧΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥΣ του Γ. Έξαρχου ★ Ο ΜΟΥΣΙΚΟΛΟΓΟΣ ΜΑΡΚΟΣ ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ - ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ του Γ. Κοντογιάννη ★ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΑΠΟ ΜΙΑ ΝΤΙΒΑ του Άκη Πάνου ★ ART PEPPER του D. Keller ★ 23ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ του Χ. Βακαλόπουλου ★ Η ΜΑΥΡΗ ΜΟΥΣΙΚΗ ΣΤΗΝ ΘΛΑΕΟΡΑΣΗ του Ν. Σαββάτη ★ 120 ΜΕΡΕΣ ΣΤΑ ΓΟΜΟΡΑ του Γ. Καλαϊτζή ★ ΧΑΡΙΣΤΙΚΗ ΒΟΛΗ του Τ. Φαληρέα κ.ά.

4ο

★ ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΟΜΟΝΟΙΑΣ του Γ. Κοντογιάννη ★ ΟΙ ΜΟΥΣΙΚΕΣ ΤΑΞΙΑΡΧΙΕΣ ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ ΜΟΝΟ ΠΛΑΚΑ του Τ. Φαληρέα ★ ΜΑΝΩΛΗΣ ΡΑΣΟΥΛΗΣ - ΑΥΤΟΣΥΖΗΤΗΣΗ ★ Γ'ΑΥΚΕΡΙΑ - ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ του Σ. Ελληνιάδη ★ Ο ΑΜΑΝΕΣ του Γ.Α. Παναγιώτου ★ ΟΙ ΤΕΛΕΤΑΙΕΣ 5 ΜΕΡΕΣ ΤΟΥ ΒΕΛΟΥΣΗ ★ ΡΟΚ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΔΙΣΚΟΙ του Χ. Βακαλόπουλου ★ ΠΑΛΙΟΙ ΟΡΓΑΝΟΠΟΙΟΙ των Σ. Νικολακόπουλου - Χ. Σπουρδαλάκη ★ ΣΙΝΕΜΑ: ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΟΡΝΕΣ ★ ΚΕΝΤΡΑ ΚΑΙ ΜΠΑΡ ΜΕ ΡΕΜΠΕΤΙΚΑ κ.ά.

5ο

★ ΣΤΕΛΙΟΣ ΚΑΖΑΝΤΖΙΔΗΣ - ΣΠΕΣΙΑΛ ΑΦΙΕΡΩΜΑ Γράφουν: Μανώλης Ρασούλης, Γιώργος Κοντογιάννης, Πάνος Γεραμάνης, Τάσος Φαληρέας, Στέλιος Ελληνιάδης, Γιάννης Καλαϊτζής, Θεόδωρος Μανίκας ★ ΠΛΗΡΗΣ ΔΙΣΚΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ Σ. ΚΑΖΑΝΤΖΙΔΗ ★ ΚΛΕΙΣΤΟ ΑΝΤΙΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ του Άκη Πάνου ★ ΤΡΑΠΕΖΑΚΙΑ ΕΞΩ - ΟΙ ΣΤΙΧΟΙ ★ ΚΩΣΤΑΣ ΣΜΟΚΟΒΙΤΗΣ - 7 ΧΡΟΝΙΑ ΘΑΜΕΝΟΣ! ★ JOHN HAMMOND - ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ του Στ. Ελληνιάδη ★ ΟΙ ΣΥΝΑΥΛΙΕΣ ΤΟΥ ΝΤΑΛΑΡΑ του Τ. Φαληρέα ★ ΜΠΛΟΥΖ ΑΝΤΙΔΟΤΟ ΣΤΟ ΚΡΥΟ του Ν. Σαββάτη ★ ΧΡΟΝΗΣ ΑΗΔΟΝΙΔΗΣ του Γιώργου Παπαδάκη ★ COCKSUCKER BLUES του Χρ. Βακαλόπουλου κ.ά.

6ο

★ 4 ΚΟΜΜΑΤΙΑ ΓΙΑ ΤΟ Δ. ΣΑΒΒΟΠΟΥΛΟ Γράφουν: Κεβή Ψάρρη, Κώστας Λιβιεράτος, Χρήστος Βακαλόπουλος, Γιάννης Χατζηγώγας ★ ΤΡΑΠΕΖΑΚΙΑ ΕΞΩ - ΣΤΙΧΟΙ ★ Ο «ΜΠΟΥΦΕΤΖΗΣ» ΤΟΥ ΜΠΑΤΗ του Σπ. Παπαϊωάννου ★ ΒΑΓΓΕΙΟΣ ΜΑΛΛΙΑΡΑΣ - ΤΟ ΚΛΑΡΙΝΟ-ΘΡΥΛΟΣ του Γ. Έξαρχου ★ ΣΤΑ ΤΡΙΑ ΤΕΤΑΡΤΑ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΥ του Τ. Φαληρέα ★ «ΕΝΤΕΧΝΟΙ» ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΚΑΙ ΕΝΤΕΧΝΗ ΜΟΥΣΙΚΗ του Γ. Παπαδάκη ★ ΦΑΤΜΕ του Γ. Κουτσονάσιου ★ ΑΡΒΑΝΙΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ του Γ. Έξαρχου ★ ΜΕΡΙΚΕΣ ΣΦΑΙΡΕΣ ΓΙΑ ΤΟΝ BOB MARLEY! του Τ. White ★ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑΤΟΣ ΜΠΑΣΚΕΤ του Τ. Φαληρέα ★ ΡΟΝΤΕΟ ΣΤΟ ΡΥΘΜΟ ΤΟΥ ΜΠΛΟΥΖ του Γ. Καλαϊτζή ★ ΗΧΟΛΗΨΙΑ ΚΑΙ ΗΧΟΛΗΠΤΗΣ του Στ. Γιαννακόπουλου κ.ά.

7ο

★ ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ: ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ - ΔΙΣΚΟΓΡΑΦΙΑ ★ ΤΙ ΕΓΙΝΕ ΣΤΟ ΛΥΚΑΒΗΤΤΟ: ΤΟΥΡΚΟΓΥΦΤΟΙ, ΤΣΙΦΤΕΤΕΛΙΣΤΕΣ, ΑΜΑΝΕΤΖΗΔΕΣ, ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΕΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ ΕΧΘΡΟΙ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ... ★ ΓΙΑΝΝΗΣ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ: ΤΟ ΧΡΥΣΟ ΚΛΑΡΙΝΟ των Πάνου Δημάκη και Στ. Ελληνιάδη ★ ΠΑΝΗΓΥΡΙΑ: ΑΛΛΟΤΕ ΚΑΙ ΤΩΡΑ των Γ. Έξαρχου και Γ. Κοντογιάννη ★ ΣΥΝΘΕΤΕΣ Η ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΕΣ του Τ. Φαληρέα ★ ΒΑΣΙΛΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΟΣ: ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ★ VAN MORRISON του Χ. Βακαλόπουλου ★ ΥΠΕΡ-ΑΘΛΗΤΕΣ Η ΥΠΕΡ-ΑΛΟΓΑ ★ ΛΟΥΙΣ ΜΠΟΥΝΙΟΥΕΛ κ.ά.

Το ΝΤΕΦΙ γράφεται με κέφι

Όλα τα προηγούμενα τεύχη θα τα βρείτε στα κεντρικά βιβλιοπωλεία και στο POP-11 (Τσακάλωφ και Πινδάρου) Πληροφορίες: 8643.852, 3630.868, Θεσσαλονίκη: 265.708.

ΚΕΝΤΡΟ «ΣΑΜΠΑΝΗ»

Αγ. Λουκά 45 Πατήσια
Τηλ. 2283440 - 2024480 - 8671444

λαϊκή, ρεμπέτικη, δημοτική
ορχήστρα

Τραγουδούν:

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΜΟΣΧΟΝΑΣ
ΑΓΑΘΩΝ ΙΑΚΩΒΙΔΗΣ
ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΚΟΡΟΥ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ
ΦΙΛΙΩ ΚΑΖΑΡΑ
και το

ΡΕΜΠΕΤΙΚΟ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Καλλιτεχνική διεύθυνση:
ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ

και κρασί χύμα...